

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

9. september 2019

Indhold

IV *Oplysninger*

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 305/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V *Øvrige meddelelser*

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 305/02	Sag C-377/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 4. juli 2019 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — tjenesteydelser i det indre marked — direktiv 2006/123/EF — artikel 15 — artikel 49 TEUF — etableringsfrihed — arkitekters og ingeniørers honorarer for planlægningsydelser — minimums- og maksimumspriser)	2
2019/C 305/03	Sag C-393/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 4. juli 2019 — straffesag mod Freddy Lucien Magdalena Kirschstein og Thierry Frans Adeline Kirschstein (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Antwerpen — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — anvendelsesområde — begrebet »handelspraksis« — direktiv 2006/123/EF — tjenesteydelser på det indre marked — strafferet — tilladelsesordninger — videregående uddannelse — udstedelse af »mastergrader« — forbud mod at udstede visse grader uden godkendelse)	3

2019/C 305/04	Sag C-543/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. juli 2019 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — artikel 258 TEUF — foranstaltninger for at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation — direktiv 2014/61/EU — manglende gennemførelse og/eller meddelelse af gennemførelsesforanstaltninger — artikel 260, stk. 3, TEUF — påstand om betaling af en daglig tvangsbøde — beregning af tvangsbødens størrelse)	4
2019/C 305/05	Sag C-622/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. juli 2019 — Baltic Media Alliance Ltd. mod Lietuvos radijo ir televizijos komisija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vilniaus apygardos administracinis teismas — Litauen) (Præjudiciel forelæggelse — fri udveksling af tjenesteydelser — direktiv 2010/13/EU — audiovisuelle medietjenester — TV-spredning — artikel 3, stk. 1 og 2 — modtage- og retransmissionsfrihed — tilskyndelse til had på grundlag af nationalitet — foranstaltninger truffet af modtagermedlemsstaten — midlertidig forpligtelse for medietjenesteudbydere samt andre personer, der udbyder en formidlingstjeneste over internettet af kanaler eller fjernsynsudsendelser, til kun at distribuere eller retransmittere en fjernsynskanal på denne medlemsstats område, som indgår i betalings-TV-pakker)	5
2019/C 305/06	Sag C-624/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. juli 2019 — straffesag mod Tronex PV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof Den Haag — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — affald — overførsler — forordning (EF) nr. 1013/2006 — artikel 2, nr. 1) — direktiv 2008/98/EF — artikel 3, nr. 1) — begreberne »overførsel af affald« og »affald« — parti af goder oprindeligt beregnet til detailsalg, som blev returneret af forbrugerne eller blev overflødige i sælgerens sortiment)	5
2019/C 305/07	Sag C-644/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. juli 2019 — sag anlagt af Eurobolt BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 267 TEUF — adgang til effektive retsmidler — omfanget af den nationale domstolsprøvelse af en EU-retsakt — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 15, stk. 2 — medlemsstaterne tilsendes senest ti dage før mødet i det rådgivende udvalg alle relevante oplysninger — begrebet »relevante oplysninger« — væsentlig formforskrift — gennemførelsesforordning (EU) nr. 723/2011 — udvidelse af antidumpingtolden på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål med oprindelse i Kina til også at omfatte importen afsendt fra Malaysia — gyldighed)	6
2019/C 305/08	Sag C-649/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. juli 2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. mod Amazon EU Sàrl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2011/83/EU — artikel 6, stk. 1, litra c) — oplysningskrav for aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted — forpligtelse for den erhvervsdrivende til at angive sit »eventuelle« telefonnummer og telefaxnummer — rækkevidde)	7
2019/C 305/09	Sag C-668/17 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. juli 2019 — Viridis Pharmaceutical Ltd. mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og Hecht-Pharma GmbH (Appel — EU-varemærker — fortabelsessag — ordmærket Boswelan — reel brug — foreligger ikke — brug af et varemærke i forbindelse med et klinisk forsøg inden indgivelsen af en ansøgning om tilladelse til at markedsføre et lægemiddel — rimelig grund til, at brug ikke har fundet sted — begreb)	8
2019/C 305/10	Sag C-697/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. juli 2019 — Telecom Italia SpA mod Ministero dello Sviluppo Economico og Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter — direktiv 2014/24/EU — artikel 28, stk. 2 — begrænset udbud — økonomiske aktører, der skal opfordres til at deltage i proceduren — krav om at opretholde en juridisk og materiel identitet mellem den prækvalificerede ansøger og den ansøger, der afgiver tilbuddet — princippet om ligebehandling af tilbudsgiverne)	9
2019/C 305/11	Sag C-716/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. juli 2019 — kæresag indbragt af A (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse — arbejdskraftens frie bevægelighed — restriktioner — indledning af en sag om gældssanering — bopælskrav — lovlighed — artikel 45 TEUF — direkte virkning)	9

2019/C 305/12	Sag C-722/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. juli 2019 — Norbert Reitbauer m.fl. mod Enrico Casamassima (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bezirksgericht Villach — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — forordning (EU) nr. 1215/2012 — retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — enekompetence — artikel 24, nr. 1) og 5) — sager om rettigheder over fast ejendom og om fuldbyrdelse af retsafgørelser — retslig bortauktionering af en ejendom — søgsmål, hvorved der gøres indsigelse mod fordelingen af provenuet af denne bortauktionering)	10
2019/C 305/13	Sag C-19/18 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. juli 2019 — VG, indtrådt i MS' rettigheder mod Europa-Kommissionen (Appel — erstatningssøgsmål anlagt mod Europa-Kommissionen — Kommissionens afgørelse om at afslutte et samarbejde inden for rammerne af Team Europe — skadeserstatning — Kommissionens formalitetsindsigelse — tvist om erstatning inden for kontrakt eller uden for kontrakt)	11
2019/C 305/14	Sag C-26/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. juli 2019 — Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung mod Hauptzollamt Frankfurt am Main (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Finanzgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — toldunion — forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 202 og 203 — importtold — toldskylds opståen på grund af tilsidesættelser af toldreglerne — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, stk. 1, litra d), og artikel 30 — importmoms — afgiftspligtens indtræden — begrebet »indførsel« af en vare — krav om, at varen er optaget i Den Europæiske Unions økonomiske kredsløb — transport af varen til en anden medlemsstat end den, hvori toldskylden opstod)	12
2019/C 305/15	Sag C-39/18 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. juli 2019 — Europa-Kommissionen mod NEX International Limited, tidligere Icap plc, Icap Management Services Ltd og Icap New Zealand Ltd (Appel — konkurrence — karteller — sektoren for rentederivater i japanske yen — afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — virksomhedens ansvar for sin rolle som kartelfacilitator — beregning af bøden — begrundelsespligt)	12
2019/C 305/16	Sag C-89/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. juli 2019 — A mod Udlændinge- og Integrationsministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — afgørelse nr. 1/80 — artikel 13 — standstill-klausulen — familiesammenføring mellem ægtefæller — ny begrænsning — tvingende alment hensyn — vellykket integration — effektiv styring af migrationsstrømme — proportionalitet)	13
2019/C 305/17	Sag C-91/18: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. juli 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — punktafgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer — artikel 110 TEUF — direktiv 92/83/EØF — direktiv 92/84/EØF — forordning (EF) nr. 110/2008 — anvendelse af lavere punktafgifter på produktionen af nationale produkter med betegnelsen tsipouro og tsikoudia)	14
2019/C 305/18	Sag C-99/18 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 4. juli 2019 — FTI Touristik GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO), Harald Prantner og Daniel Giersch (Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — indsigelsessag — artikel 8, stk. 1, litra b) — ansøgning om registrering af et figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »Fl« — indsigelse rejst af indehaveren af et figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »fly.de« — indsigelsen forkastet — lighed mellem tegnene — betegnelse med sædvanlig skrift i EU-Varemærketidende — risiko for forveksling)	15
2019/C 305/19	Sag C-163/18: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. juli 2019 — HQ, IP, retligt repræsenteret ved HQ og JO mod Aegean Airlines SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Noord-Nederland — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — lufttransport — forordning (EF) nr. 261/2004 — fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser — aflysning — bistand — ret til refusion af flybilletten hos luftfartsselskabet — artikel 8, stk. 2 — pakkerejse — direktiv 90/314/EØF — rejsearrangørens konkurs)	15

2019/C 305/20	Forenede sager C-180/18, C-286/18 og C-287/18: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 11. juli 2019 — Agreenergy Srl (sag C-180/18 og sag C-286/18) og Fusignano Due Srl (sag C-287/18) mod Ministero dello Sviluppo Economico (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2009/28/EF — artikel 3, stk. 3, litra a) — fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder — produktion af elektrisk energi på solcelleanlæg — ændring af en støtteordning — retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning)	16
2019/C 305/21	Sag C-210/18: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. juli 2019 — WESTbahn Management GmbH mod ÖBB-Infrastruktur AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Schienen-Control Kommission — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — transport — det fælles europæiske jernbaneområde — direktiv 2012/34/EU — artikel 3 — begrebet »jernbaneinfrastruktur« — bilag II — minimumsadgangsydelser — brug af personperroner omfattet)	17
2019/C 305/22	Sag C-242/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. juli 2019 — »UniCredit Leasing« EAD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (NAP) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — afgiftsgrundlag — nedsættelse — princippet om afgiftens neutralitet — leasingkontrakt ophævet som følge af manglende betaling af afdragene — berigtiget afgiftsansættelse — anvendelsesområde — afgiftspligtige transaktioner — levering af varer mod vederlag — betaling af en »erstatning« for ophævelsen frem til kontraktens udløb — Domstolens kompetence)	18
2019/C 305/23	Sag C-249/18: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. juli 2019 — Staatssecretaris van Financiën mod CEVA Freight Holland BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — toldkodeks — toldangivelse — fejlagtig tarifiering i underpositionen i den kombinerede nomenklatur — meddelelse om efteroprævning — toldkodeksens artikel 78 — revision af angivelsen — ændring af transaktionsværdien — toldkodeksens artikel 221 — forældelsesfrist for retten til inddrivelse af toldskylden — afbrydelse)	19
2019/C 305/24	Sag C-273/18: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. juli 2019 — SIA »Kuršu zeme« mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland) (Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — ret til fradrag for indgående moms — artikel 168 — kæde af levering af varer — nægtelse af fradragsretten på grund af denne kæde — den kompetente skattemyndigheds pligt til at godtgøre, at der foreligger misbrug)	20
2019/C 305/25	Sag C-304/18: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. juli 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — egne indtægter — told — konstatering af toldskyld — opført i et særskilt regnskab — forpligtelse til at stille til rådighed for Den Europæiske Union — opkrævningsprocedure indledt for sent — morarenter)	20
2019/C 305/26	Sag C-316/18: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 3. juli 2019 — Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — fradrag af indgående afgift — omkostninger til forvaltning af en fond, der investerer donerede midler med det formål at dække omkostningerne til samtlige udgående transaktioner, som udføres af den afgiftspligtige person — generalomkostninger)	21
2019/C 305/27	Sag C-345/18 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. juli 2019 — Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA og Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA mod Europa-Kommissionen (Appel — handelspolitik — dumping — gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/176 — import af vinsyre med oprindelse i Kina og produceret af Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 3, stk. 2, 3 et 5 — væsentlig skade foreligger ikke — åbenbart urigtigt skøn — fastlæggelse af skade — vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har haft indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation — markedandel)	22

2019/C 305/28	Sag C-387/18: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 3. juli 2019 — Delfarma Sp. z. o.o. mod Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 34 TEUF og 36 TEUF — frie varebevægelser — foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion — beskyttelse af menneskers liv og sundhed — parallelimport af lægemidler — referencelægemidler og generiske lægemidler — betingelse om, at det importerede lægemiddel og det lægemiddel, for hvilket der er udstedt en markedsføringstilladelse i importmedlemsstaten, begge er referencelægemidler eller begge er generiske lægemidler)	23
2019/C 305/29	Sag C-410/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. juli 2019 — Nicolas Aubriet mod Ministre de l'enseignement supérieur et de la Recherche (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif — Luxembourg) (Præjudiciel forelæggelse — fri bevægelighed for personer — ligebehandling — sociale fordele — forordning (EU) nr. 492/2011 — artikel 7, stk. 2 — økonomisk støtte til videregående uddannelse — ikke-bosiddende studerende — betingelse knyttet til varigheden af forældrenes beskæftigelse på det nationale område — minimumsperiode på fem år — referenceperiode på syv år — beregningen af referenceperioden — tidspunktet for ansøgningen om økonomisk støtte — indirekte forskelsbehandling — berettigelse — proportionalitet).	23
2019/C 305/30	Sag C-416/18 P: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. juli 2019 — Mykola Yanovych Azarov mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — afgørelse fra en myndighed i et tredjeland — forpligtelse for Rådet til at efterprøve, at denne afgørelse er blevet truffet under overholdelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse)	24
2019/C 305/31	Sag C-434/18: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 11. juli 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 2011/70/Euratom — ansvarlig og sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald — nationalt program — pligt til fremsendelse til Europa-Kommissionen)	25
2019/C 305/32	Sag C-502/18: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 11. juli 2019 — CS m.fl. mod České aerolinie a.s. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Městský soud v Praze — Den Tjekkiske Republik) (Præjudiciel forelæggelse — transport — fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser — forordning (EF) nr. 261/2004 — artikel 5, stk. 1, litra c) — artikel 7, stk. 1 — ret til kompensation — direkte tilsluttede flyforbindelser — flyvning sammensat af to flyvninger, der blev udført af to forskellige luftfartsselskaber — lang forsinkelse som følge af den anden flyvning, hvis afgangssted og ankomststed lå uden for Den Europæiske Union, og som blev udført af et luftfartsselskab med hjemsted i et tredjeland)	26
2019/C 305/33	Sag C-485/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský súd v Prešove (Slovakiet) den 25. juni 2019 — LH mod PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o.	26
2019/C 305/34	Sag C-551/19 P: Appel iværksat den 17. juli 2019 af ABLV Bank AS til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 6. maj 2019 i sag T-281/18, ABLV Bank mod Den Europæiske Centralbank (ECB)	28
2019/C 305/35	Sag C-552/19 P: Appel iværksat den 17. juli 2019 af Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA og Cassandra Holding Company SIA til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 6. maj 2019 i sag T-283/18, Bernis m.fl. mod Den Europæiske Centralbank (ECB)	28
2019/C 305/36	Sag C-573/19: Sag anlagt den 26. juli 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	29

Retten

2019/C 305/37	Sag T-94/15: Rettens dom af 12. juli 2019 — Binca Seafoods mod Kommissionen (Produktion og mærkning af økologiske produkter — forordning (EF) nr. 834/2007 — ændringer i forordning (EF) nr. 889/2008 — gennemførelsesforordning (EU) nr. 1358/2014 — forbud mod hormoner — ikke-forlængelse af den overgangsperiode vedrørende akvakulturdyr, der er fastsat i artikel 95, stk. 11, i forordning nr. 889/2008 — reproduktionsmåder — særlig tilladelse til indsamling af vildtlevende yngel med henblik på videreopdræt — ligebehandling).....	31
2019/C 305/38	Sag T-582/15: Rettens dom af 11. juli 2019 — Silver Plastics og Johannes Reifenhäuser mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — markedet for fødevareemballage — afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF — bevis for deltagelse i kartellet — samlet og vedvarende overtrædelse — princippet om processuel ligestilling — ret »til konfrontation« — samarbejdsmeddelelsen af 2006 — betydelig merværdi — tilregnelser af den ulovlige adfærd — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — ligebehandling — bødeloft)	32
2019/C 305/39	Sag T-762/15: Rettens dom af 12. juli 2019 — Sony og Sony Electronics mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — markedet for optiske diskdrev — afgørelse, hvorved fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — hemmelige aftaler vedrørende udbud for diskdrev til bærbare computere og stationære computere — overtrædelse med konkurrencebegrænsende formål — ret til forsvar — begrundelsespligt — princippet om god forvaltningsskik — bøder — samlet og vedvarende overtrædelse — retningslinjerne for bødeberegning af 2006).....	33
2019/C 305/40	Sag T-763/15: Rettens dom af 12. juli 2019 — Sony Optiarc og Sony Optiarc America mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — markedet for optiske diskdrev — afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 102 TEUF og af EØS-aftalens artikel 54 — hemmelige aftaler vedrørende udbud for diskdrev til bærbare computere og stationære computere — overtrædelse med konkurrencebegrænsende formål — ret til forsvar — begrundelsespligt — princippet om god forvaltningsskik — bøder — tilstrækkelige beviser for en — retningslinjerne af 2006 for beregning af bøder).....	34
2019/C 305/41	Sag T-772/15: Rettens dom af 12. juli 2019 — Quanta Storage mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — markedet for optiske diskdrev — afgørelse, hvorved fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — hemmelige aftaler vedrørende udbud for diskdrev til bærbare computere og stationære computere — ret til forsvar — begrundelsespligt — princippet om god forvaltningsskik — bøder — samlet og vedvarende overtrædelse — retningslinjerne for bødeberegning af 2006)	35
2019/C 305/42	Sag T-1/16: Rettens dom af 12. juli 2019 — Hitachi-LG Data Storage og Hitachi-LG Data Storage Korea mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — markedet for optiske diskdrev — afgørelse, hvorved fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — hemmelige aftaler vedrørende udbud iværksat af to computerproducenter — fuld prøvelsesret — tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik — begrundelsespligt — punkt 37 i retningslinjerne for bødeberegning af 2006 — særlige forhold — retlig fejl)	36
2019/C 305/43	Sag T-179/16 RENV: Rettens dom af 19. juni 2019 — L'Oréal mod EUIPO — Guinot (MASTER SMOKY) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MASTER SMOKY — det ældre nationale figurmærke MASTERS COLORS PARIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	36
2019/C 305/44	Sag T-180/16 RENV: Rettens dom af 19. juni 2019 — L'Oréal mod EUIPO — Guinot (MASTER SHAPE) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MASTER SHAPE — ældre nationalt figurmærke MASTERS COLORS PARIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	37

2019/C 305/45	Sag T-181/16 RENV: Rettens dom af 19. juni 2019 — L'Oréal mod EUIPO — Guinot (MASTER PRECISE) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MASTER PRECISE — ældre nationalt figurmærke MASTERS COLORS PARIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	38
2019/C 305/46	Sag T-182/16 RENV: Rettens dom af 19. juni 2019 — L'Oréal mod EUIPO — Guinot (MASTER DUO) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MASTER DUO — ældre nationalt figurmærke MASTERS COLORS PARIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	39
2019/C 305/47	Sag T-183/16 RENV: Rettens dom af 19. juni 2019 — L'Oréal mod EUIPO — Guinot (MASTER DRAMA) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MASTER DRAMA — det ældre nationale figurmærke MASTERS COLORS PARIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	39
2019/C 305/48	Sag T-289/17: Rettens dom af 12. juli 2019 — Keolis CIF m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte — støtteordning gennemført af Frankrig fra 1994 til 2008 — investeringstilskud tildelt af regionen Île-de-France — afgørelse, hvorved støtteordningen erklæres uforenelig med det indre marked — begreberne »eksisterende støtte« og »ny støtte« — artikel 107 TEUF — artikel 108 TEUF — artikel 1, litra b), nr. i) og v), i forordning (EU) 2015/1589 — forældelsesfrist — artikel 17 i forordning 2015/1589)	40
2019/C 305/49	Sag T-698/17: Rettens dom af 12. juli 2019 — MAN Truck & Bus mod EUIPO — Halla Holdings (MANDO) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MANDO — de ældre internationale og nationale figurmærker MAN — det ældre nationale ordmærke Man — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	41
2019/C 305/50	Sag T-772/17: Rettens dom af 12. juli 2019 — Café del Mar m.fl. mod EUIPO — Guiral Broto (Café del Mar) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket Café del Mar — absolut registreringshindring — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	42
2019/C 305/51	Sag T-773/17: Rettens dom af 12. juli 2019 — Café del Mar m.fl. mod EUIPO — Guiral Broto (Café del Mar) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket Café del Mar — absolut registreringshindring — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	43
2019/C 305/52	Sag T-774/17: Rettens dom af 12. juli 2019 — Café del Mar m.fl. mod EUIPO — Guiral Broto (C del M) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket C del M — absolut registreringshindring — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	44
2019/C 305/53	Sag T-792/17: Rettens dom af 12. juli 2019 — MAN Truck & Bus mod EUIPO — Halla Holdings (MANDO) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket MANDO — de ældre internationale figurmærker og det ældre nationale figurmærke MAN — det ældre nationale ordmærke Man — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	45

2019/C 305/54	Sag T-54/18: Rettens dom af 12. juli 2019 — Fashion Energy mod EUIPO — Retail Royalty (1st AMERICAN) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket 1st AMERICAN — det ældre EU-figurmærke, der gengiver en ørn — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 — kontradiktionsprincippet — artikel 95, stk. 1, i forordning 2017/1001 — kontrasøgsmål) ...	46
2019/C 305/55	Sag T-113/18: Rettens dom af 12. juli 2019 — Miles-Bramwell Executive Services mod EUIPO (FREE) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket FREE — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001).....	47
2019/C 305/56	Sag T-114/18: Rettens dom af 12. juli 2019 — Miles-Bramwell Executive Services mod EUIPO (FREE) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket FREE — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	47
2019/C 305/57	Forenede sager T-117/18 — T-121/18: Rettens dom af 26. juni 2019 — Agencja Wydawnicza Technopol mod EUIPO (200 PANORAMICZNYCH) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærkerne 200 PANORAMICZNYCH, 300 PANORAMICZNYCH, 400 PANORAMICZNYCH, 500 PANORAMICZNYCH og 1000 PANORAMICZNYCH — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001 — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001 — ingen magtfordrejning)	48
2019/C 305/58	Sag T-264/18: Rettens dom af 12. juli 2019 — Gruppo Armonie mod EUIPO (mo.da) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket mo·da — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 — absolut registreringshindring i en del af Unionen — artikel 7, stk. 2, i forordning 2017/1001 — mangel på fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001)	49
2019/C 305/59	Sag T-268/19: Rettens dom af 27. juni 2019 — Sandrone mod EUIPO — J. García Carrión (Luciano Sandrone) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Luciano Sandrone — det ældre EU-ordmærke DON LUCIANO — reel brug af det ældre varemærke — artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2017/1001 — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001 — ansøgning om ordmærke, som er sammensat af et fornavn og et efternavn — ældre varemærke, som er sammensat af en titel og et fornavn — neutralitet i den begrebsmæssige sammenligning — ingen risiko for forveksling)	50
2019/C 305/60	Sag T-385/18: Rettens dom af 27. juni 2019 — Aldi mod EUIPO — Crone (CRONE) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket CRONE — de ældre EU-figurmærker crane og det ældre EU-ordmærke CRANE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	50
2019/C 305/61	Sag T-389/18: Rettens dom af 20. juni 2019 — Nonnemacher mod EUIPO — Ingram (WKU) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket WKU — de ældre EU-ordmærker WKA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 — manglende retlighedsfortabelse på grund af passivitet — artikel 61, stk. 1, i forordning 2017/1001)	51
2019/C 305/62	Sag T-390/18: Rettens dom af 20. juni 2019 — Nonnemacher mod EUIPO — Ingram (WKU WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket WKU WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION — de ældre EU-ordmærker WKA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 — manglende retlighedsfortabelse på grund af passivitet — artikel 61, stk. 1, i forordning 2017/1001)	52

2019/C 305/63	Sag T-412/18: Rettens dom af 12. juli 2019 — mobile.de mod EUIPO — Droujestvo S Ogranichena Otvornost »Rezon« (mobile.ro) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket mobile.ro — ældre nationalt figurmærke mobile — reel brug af det ældre varemærke — artikel 18 i forordning (EU) 2017/1001 — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001).....	53
2019/C 305/64	Sag T-467/18: Rettens dom af 12. juli 2019 — Audimas mod EUIPO — Audi (AUDIMAS) (EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket AUDIMAS — det ældre EU-ordmærke AUDI — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	53
2019/C 305/65	Sag T-651/18: Rettens dom af 26. juni 2019 — Balani Balani m.fl. mod EUIPO — Play Hawkers (HAWKERS) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket HAWKERS — det ældre EU-figurmærke HAWKERS — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001)	54
2019/C 305/66	Sag T-362/19: Sag anlagt den 15. juni 2019 — UI mod Kommissionen	55
2019/C 305/67	Sag T-472/19: Sag anlagt den 9. juli 2019 — BASF mod Kommissionen	56
2019/C 305/68	Sag T-478/19: Sag anlagt den 5. juli 2019 — NRW. Bank mod SRB.	57
2019/C 305/69	Sag T-479/19: Sag anlagt den 8. juli 2019 — Hypo Vorarlberg Bank mod SRB	58
2019/C 305/70	Sag T-481/19: Sag anlagt den 8. juli 2019 — Portigon mod SRB	59
2019/C 305/71	Sag T-496/19: Sag anlagt den 8. juli 2019 — CV mod Kommissionen	61
2019/C 305/72	Sag T-497/19: Sag anlagt den 8. juli 2019 — CZ m.fl. mod EU-Udenrigstjenesten	62
2019/C 305/73	Sag T-505/19: Sag anlagt den 12. juli 2019 — DE mod Parlamentet	63
2019/C 305/74	Sag T-515/18: Sag anlagt den 19. juli 2019 — Lego mod EUIPO (byggeklodser fra et legetøjsbyggesæt).....	64
2019/C 305/75	Sag T-518/19: Sag anlagt den 22. juli 2019 — Sipcam Oxon mod Kommissionen	65
2019/C 305/76	Sag T-519/19: Sag anlagt den 22. juli 2019 — Forte mod Parlamentet.....	66
2019/C 305/77	Sag T-521/19: Sag anlagt den 19. juli 2019 — Haswani mod Rådet	67
2019/C 305/78	Sag T-522/19: Sag anlagt den 23. juli 2019 — Aldi mod EUIPO (BBQ BARBECUE SEASON)	68

2019/C 305/79	Sag T-523/19: Sag anlagt den 23. juli 2019 — Sky mod EUIPO — Safran Electronics & Defense (SKYNAUTE by SAGEM)	69
2019/C 305/80	Sag T-526/19: Sag anlagt den 25. juli 2019 — Nord Stream 2 mod Parlamentet og Rådet	70
2019/C 305/81	Sag T-528/19: Sag anlagt den 24. juli 2019 — Arranz de Miguel m.fl. mod ECB og SRB.....	71

IV

*(Oplysninger)*OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER,
ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2019/C 305/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 295 af 2.9.2019

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 288 af 26.8.2019

EUT C 280 af 19.8.2019

EUT C 270 af 12.8.2019

EUT C 263 af 5.8.2019

EUT C 255 af 29.7.2019

EUT C 246 af 22.7.2019

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 4. juli 2019 — Europa-Kommissionen mod
Forbundsrepublikken Tyskland**

(Sag C-377/17) ⁽¹⁾

**(Traktatbrud — tjenesteydelser i det indre marked — direktiv 2006/123/EF — artikel 15 — artikel 49 TEUF —
etableringsfrihed — arkitekters og ingeniørers honorarer for planlægningsydelser — minimums-
og maksimumspriser)**

(2019/C 305/02)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Mölls, L. Malferrari og H. Tserpa-Lacombe, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og D. Klebs, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Ungarn (M.Z. Fehér, G. Koós og M.M. Tátrai, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15, stk. 1, artikel 15, stk. 2, litra g), og artikel 15, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, idet den har opretholdt faste priser for arkitekters og ingeniørers planlægningsydelser.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Europa-Kommissionen.
- 3) Ungarn bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 14.8.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 4. juli 2019 — straffesag mod Freddy Lucien Magdalena Kirschstein og Thierry Frans Adeline Kirschstein (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Antwerpen — Belgien)

(Sag C-393/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — anvendelsesområde — begrebet »handelspraksis« — direktiv 2006/123/EF — tjenesteydelser på det indre marked — strafferet — tilladelsesordninger — videregående uddannelse — udstedelse af »mastergrader« — forbud mod at udstede visse grader uden godkendelse)

(2019/C 305/03)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i straffesagen

Freddy Lucien Magdalena Kirschstein og Thierry Frans Adeline Kirschstein

Procesdeltager: Vlaamse Gemeenschap

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) skal fortolkes således, at det ikke finder anvendelse på en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der fastsætter strafferetlige sanktioner for personer, som — uden forudgående at være blevet beføjet dertil af den kompetente myndighed — tildeler en »mastergrad.«
- 2) Artikel 1, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, sammenholdt med direktivets artikel 9 og 10, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der fastsætter strafferetlige sanktioner for personer, som — uden forudgående at være blevet beføjet dertil af den kompetente myndighed — tildeler en »mastergrad«, for så vidt som de betingelser, som indrømmelsen af en beføjelse til at tildele denne grad er undergivet, er forenelige med direktivets artikel 10, stk. 2, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 300 af 11.9.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. juli 2019 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien(Sag C-543/17) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 258 TEUF — foranstaltninger for at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation — direktiv 2014/61/EU — manglende gennemførelse og/eller meddelelse af gennemførelsesforanstaltninger — artikel 260, stk. 3, TEUF — påstand om betaling af en daglig tvangsbøde — beregning af tvangsbødens størrelse)

(2019/C 305/04)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux, C. Cattabriga, L. Nicolae, G. von Rintelen og R. Troosters, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien (ved først ved P. Cottin, C. Pochet, J. Van Holm og L. Cornelis, derefter ved P. Cottin og C. Pochet, som befuldmægtigede, bistået af avocats P. Vernet, S. Depré og M. Lambert de Rouvroit, samt A. Van Acker og N. Lollo, sagkyndige)

Intervenienter til støtte sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (først ved T. Henze og S. Eisenberg, derefter ved S. Eisenberg, som befuldmægtigede), Republikken Estland (ved N. Grünberg, som befuldmægtiget), Irland (ved M. Browne, G. Hodge og A. Joyce, som befuldmægtigede, bistået af G. Gilmore, BL, og P. McGarry, SC), Kongeriget Spanien (først ved A. Gavela Llopis og A. Rubio González, derefter ved A. Rubio González, som befuldmægtigede) Den Franske Republik (ved E. de Moustier, C. David, A.-L. Desjonquères, I. Cohen og B. Fodda og D. Colas, som befuldmægtigede), Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato S. Fiorentino), Republikken Litauen (først ved G. Taluntytė, L. Bendoraitytė og D. Kriaučiūnas, derefter ved L. Bendoraitytė, som befuldmægtigede), Ungarn (ved M.Z. Fehér, G. Koós og Z. Wagner, som befuldmægtigede), Republikken Østrig (ved G. Hesse, G. Eberhard og C. Drexel, som befuldmægtigede) og Rumænien (ved C.-R. Canțar, R.I. Hațeganu og L. Lițu, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Kongeriget Belgien har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU af 15. maj 2014 om foranstaltninger for at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation, idet det ved udløbet af den frist, der var fastsat i den begrundede udtalelse af 30. september 2016, som forlænget af Europa-Kommissionen, ikke havde vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, og a fortiori ikke havde givet Kommissionen meddelelse om sådanne gennemførelsesforanstaltninger.
- 2) Kongeriget Belgien fortsætter delvist traktatbruddet, idet den på tidspunktet for Domstolens undersøgelse af de faktiske omstændigheder stadig ikke for så vidt angår hovedstadsregionen Bruxelles har vedtaget de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af artikel 2, stk. 7-9 og 11, artikel 4, stk. 5, samt artikel 8 i direktiv 2014/61 i national ret og a fortiori ikke har givet Kommissionen meddelelse om sådanne gennemførelsesforanstaltninger.
- 3) I tilfælde af, at det i punkt 2 fastslåede traktatbrud fortsat består på datoen for afsigelsen af denne dom, pålægges Kongeriget Belgien at betale Kommissionen en tvangsbøde på 5 000 EUR pr. dag fra denne dato, og indtil dette traktatbrud ophører.
- 4) Kongeriget Belgien betaler sagsomkostningerne.
- 5) Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Litauen, Ungarn, Republikken Østrig og Rumænien bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 374 af 6.11.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. juli 2019 — Baltic Media Alliance Ltd. mod Lietuvos radijo ir televizijos komisija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vilniaus apygardos administracinis teismas — Litauen)

(Sag C-622/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fri udveksling af tjenesteydelser — direktiv 2010/13/EU — audiovisuelle medietjenester — TV-spredning — artikel 3, stk. 1 og 2 — modtage- og retransmissionsfrihed — tilskyndelse til had på grundlag af nationalitet — foranstaltninger truffet af modtagermedlemsstaten — midlertidig forpligtelse for medietjenesteudbydere samt andre personer, der udbyder en formidlingstjeneste over internettet af kanaler eller fjernsynsudsendelser, til kun at distribuere eller retransmittere en fjernsynskanal på denne medlemsstats område, som indgår i betalings-TV-pakker)

(2019/C 305/05)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Baltic Media Alliance Ltd.

Sagsøgt: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Konklusion

Artikel 3, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) skal fortolkes således, at en af en medlemsstat vedtaget foranstaltning af hensyn til den offentlige orden, der består i en forpligtelse for medietjenesteudbydere, hvis udsendelser er rettet mod denne medlemsstats område, og for andre personer, der udbyder en formidlingstjeneste over internettet af kanaler eller fjernsynsudsendelser til forbrugerne i nævnte medlemsstat, til i en periode på 12 måneder kun at distribuere eller retransmittere en fjernsynskanal, der hidrører fra en anden medlemsstat, på den førstnævnte medlemsstats område, som indgår i betalings-TV-pakker, uden dog at forhindre selve retransmissionen på den førstnævnte medlemsstats område af fjernsynsudsendelser fra denne kanal, ikke er omfattet af denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 12.2.2018.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. juli 2019 — straffesag mod Tronex PV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof Den Haag — Nederlandene)

(Sag C-624/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — affald — overførsler — forordning (EF) nr. 1013/2006 — artikel 2, nr. 1) — direktiv 2008/98/EF — artikel 3, nr. 1) — begreberne »overførsel af affald« og »affald« — parti af goder oprindeligt beregnet til detailsalg, som blev returneret af forbrugerne eller blev overflødige i sælgerens sortiment)

(2019/C 305/06)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof Den Haag

Part i straffesagen

Tronex PV

Konklusion

En overførsel til et tredjeland af et parti elektriske og elektroniske apparater, som de i hovedsagen omhandlede, som oprindeligt var bestemt til detailsalg, men som blev returneret af forbrugeren, eller som af forskellige årsager blev tilbagesendt af detailhandleren til dennes leverandør, såsom de i hovedsagen omhandlede elektriske apparater, skal anses for en »overførsel af affald« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald, sammenholdt med denne forordnings artikel 2, nr. 1), og med artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, når dette parti indeholder apparater, med hensyn til hvilke det ikke på forhånd er blevet konstateret, at de virker, eller som ikke er korrekt beskyttet imod skader i forbindelse med transporten. Derimod skal sådanne goder, der er blevet overflødige i sælgerens sortiment, og som befinder sig i deres uåbnede originale emballage, ikke, i mangel af indikatorer for det modsatte, anses for affald.

(¹) EUT C 32 af 29.1.2018.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. juli 2019 — sag anlagt af Eurobolt BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-644/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 267 TEUF — adgang til effektive retsmidler — omfanget af den nationale domstolsprøvelse af en EU-retsakt — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 15, stk. 2 — medlemsstaterne tilsendes senest ti dage før mødet i det rådgivende udvalg alle relevante oplysninger — begrebet »relevante oplysninger« — væsentlig formforskrift — gennemførelsesforordning (EU) nr. 723/2011 — udvidelse af antidumpingtolden på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål med oprindelse i Kina til også at omfatte importen afsendt fra Malaysia — gyldighed)

(2019/C 305/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Eurobolt BV

Procesdeltager: Staatssecretaris van Financiën

Konklusion

- 1) Artikel 267 TEUF skal fortolkes således, at en borger for at anfægte gyldigheden af en afledt EU-retsakt ved en national ret kan påberåbe sig klagepunkter, der kan fremføres i forbindelse med et annullationssøgsmål, der er anlagt i henhold til artikel 263 TEUF, herunder klagepunkter vedrørende manglende overholdelse af betingelserne for en sådan retsakts vedtagelse.

- 2) Artikel 267 i TEUF, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU, skal fortolkes således, at en national ret forud for en præjudiciel forelæggelse for Domstolen kan rette henvendelse til de EU-institutioner, der har medvirket ved vedtagelsen af en afledt EU-retsakt, hvis gyldighed anfægtes ved den nationale ret, med henblik på fra disse at indhente oplysninger og enkeltstående elementer, som den finder nødvendige med henblik på at fjerne enhver tvivl hos den nationale ret om gyldigheden af den pågældende EU-retsakt, og undgå en præjudiciel forelæggelse for Domstolen vedrørende gyldigheden af denne retsakt.
- 3) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 723/2011 af 18. juli 2011 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved forordning (EF) nr. 91/2009 på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål afsendt fra Malaysia, uanset om varen er angivet med oprindelse i Malaysia eller ej, er ugyldig, idet den blev vedtaget i strid med artikel 15, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab.

(¹) EUT C 52 af 12.2.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. juli 2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. mod Amazon EU Sàrl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-649/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2011/83/EU — artikel 6, stk. 1, litra c) — oplysningskrav for aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted — forpligtelse for den erhvervsdrivende til at angive sit »eventuelle« telefonnummer og telefaxnummer — rækkevidde)

(2019/C 305/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Sagsøgt: Amazon EU Sàrl

Konklusion

Artikel 6, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF skal for det første fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som pålægger en erhvervsdrivende inden indgåelse med en forbruger af en aftale om fjernsalg eller af en aftale, der indgås uden for fast forretningssted som omhandlet i direktivets artikel 2, nr. 7) og 8), under alle omstændigheder at oplyse sit telefonnummer. For det andet indebærer den nævnte bestemmelse ikke en forpligtelse for den erhvervsdrivende til at oprette en telefon- eller telefaxforbindelse eller en ny e-mailadresse, så forbrugerne kan kontakte den pågældende erhvervsdrivende, og den fastsætter kun en pligt til at oplyse dette nummer eller telefaxnummer eller en e-mailadresse i det tilfælde, hvor den erhvervsdrivende allerede har disse midler til at kommunikere med forbrugerne.

Artikel 6, stk. 1, litra c), i direktiv 2011/83 skal fortolkes således, at selv om denne bestemmelse pålægger den erhvervsdrivende at stille et kommunikationsmiddel til rådighed for forbrugeren, der opfylder kriterierne om direkte og effektiv kommunikation, er den ikke til hinder for, at den nævnte erhvervsdrivende oplyser om andre kommunikationsmidler end dem, der er opregnet i den nævnte bestemmelse, for at opfylde disse kriterier.

(¹) EUT C 112 af 26.3.2018.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. juli 2019 — Viridis Pharmaceutical Ltd. mod Den Europæiske Unions
Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Hecht-Pharma GmbH**

(Sag C-668/17 P) (¹)

*(Appel — EU-varemærker — fortabelsessag — ordmærket Boswelan — reel brug — foreligger ikke — brug af et
varemærke i forbindelse med et klinisk forsøg inden indgivelsen af en ansøgning om tilladelse til at markedsføre et
lægemiddel — rimelig grund til, at brug ikke har fundet sted — begreb)*

(2019/C 305/09)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Viridis Pharmaceutical Ltd. (ved Rechtsanwältin C. Spintig, S. Pietzcker og M. Prasse)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget) og Hecht-Pharma GmbH (ved Rechtsanwältin J. Sachs og C. Sachs)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Viridis Pharmaceutical Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og af Hecht-Pharma GmbH.

(¹) EUT C 83 af 5.3.2018.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. juli 2019 — Telecom Italia SpA mod Ministero dello Sviluppo Economico og Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-697/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter — direktiv 2014/24/EU — artikel 28, stk. 2 — begrænset udbud — økonomiske aktører, der skal opfordres til at deltage i proceduren — krav om at opretholde en juridisk og materiel identitet mellem den prækvalificerede ansøger og den ansøger, der afgiver tilbuddet — princippet om ligebehandling af tilbudsgiverne)

(2019/C 305/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Telecom Italia SpA

Sagsøgte: Ministero dello Sviluppo Economico og Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)

Konklusion

Artikel 28, stk. 2, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF skal fortolkes således, at den, henset til kravet om juridisk og materiel identitet mellem prækvalificerede økonomiske aktører og aktører, der afgiver tilbud, ikke er til hinder for, at en prækvalificeret ansøger i forbindelse med et begrænset udbud om tildeling af en offentlig kontrakt kan afgive et tilbud, når ansøgeren har forpligtet sig til at overtage en anden prækvalificeret ansøger i henhold til en fusionsaftale, som blev indgået mellem prækvalifikationen og afgivelsen af tilbud og gennemført efter denne afgivelse.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 26.3.2018.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. juli 2019 — kæresag indbragt af A (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark)

(Sag C-716/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — arbejdskraftens frie bevægelighed — restriktioner — indledning af en sag om gældssanering — bopælskrav — lovlighed — artikel 45 TEUF — direkte virkning)

(2019/C 305/11)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Part i hovedsagen

A

Konklusion

- 1) Artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en værnetingsregel, som er fastsat i en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der undergiver bevilling af gældssanering et krav om, at skyldneren har bopæl eller opholdssted i denne medlemsstat.
- 2) Artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den kræver, at den nationale ret undlader at anvende bopælskravet, som er fastsat i en værnetingsregel som den i hovedsagen omhandlede, uafhængigt af, om gældssaneringsagen, som ligeledes er reguleret i denne lovgivning, eventuelt medfører, at privates fordringer i medfør af nævnte lovgivning vil blive påvirket.

(¹) EUT C 83 af 5.3.2018.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. juli 2019 — Norbert Reitbauer m.fl. mod Enrico Casamassima
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bezirksgericht Villach — Østrig)**

(Sag C-722/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — forordning (EU) nr. 1215/2012 — retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — enekompetence — artikel 24, nr. 1) og 5) — sager om rettigheder over fast ejendom og om fuldbyrdelse af retsafgørelser — retslig bortauktionering af en ejendom — søgsmål, hvorved der gøres indsigelse mod fordelingen af provenuet af denne bortauktionering)

(2019/C 305/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bezirksgericht Villach

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Norbert Reitbauer, Dolinschek GmbH, B.T.S. Trendfloor Raumausstattungs-GmbH, Elektrounternehmen K. Maschke GmbH, Klaus Egger og Architekt DI Klaus Egger Ziviltechniker GmbH

Sagsøgt: Enrico Casamassima

Konklusion

Artikel 24, nr. 1) og 5), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at et søgsmål, hvorved en fordringshaver har gjort indsigelse mod fordelingen af provenuet fra en retslig bortauktionering af en ejendom og har nedlagt påstand om dels, at det fastslås, at et konkurrerende krav er bortfaldet som følge af modregning, dels, at en panterrettighed til sikring af fuldbyrdelsen af det konkurrerende krav ikke kan gøres gældende, ikke henhører under enekompetencen for retterne i den medlemsstat, på hvis område ejendommen er beliggende, eller retterne på tvangsfuldbyrdsstedet.

(¹) EUT C 268 af 30.7.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. juli 2019 — VG, indtrådt i MS' rettigheder mod Europa-Kommissionen

(Sag C-19/18 P) (¹)

(Appel — erstatningssøgsmål anlagt mod Europa-Kommissionen — Kommissionens afgørelse om at afslutte et samarbejde inden for rammerne af Team Europe — skadeserstatning — Kommissionens formalitetsindsigelse — tvist om erstatning inden for kontrakt eller uden for kontrakt)

(2019/C 305/13)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: VG, indtrådt i MS' rettigheder (ved advokat L. Levi)

Den anden part i appellsagen: Europa-Kommissionen (ved I. Martínez del Peral, C. Ehrbar og B. Mongin, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) VG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 83 af 5.3.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. juli 2019 — Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung mod Hauptzollamt Frankfurt am Main (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Finanzgericht — Tyskland)

(Sag C-26/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — toldunion — forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 202 og 203 — importtold — toldskylds opståen på grund af tilsidesættelser af toldreglerne — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, stk. 1, litra d), og artikel 30 — importmoms — afgiftspligtens indtræden — begrebet »indførsel« af en vare — krav om, at varen er optaget i Den Europæiske Unions økonomiske kredsløb — transport af varen til en anden medlemsstat end den, hvori toldskylden opstod)

(2019/C 305/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hessisches Finanzgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung

Sagsøgt: Hauptzollamt Frankfurt am Main

Konklusion

Artikel 2, stk. 1, litra d), og artikel 30 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at når en vare ankommer til Den Europæiske Unions område, er det ikke tilstrækkeligt, at denne vare har været omfattet af tilsidesættelser af toldreglerne i en given medlemsstat, der har medført en toldskyld ved indførsel i denne medlemsstat, for at antage, at den nævnte vare er blevet optaget i Unionens økonomiske kredsløb i denne medlemsstat, når det er godtgjort, at denne vare blev transporteret til en anden medlemsstat, som var dens endelige bestemmelsessted, og hvor den blev forbrugt, hvorfor merværdiafgiften ved indførsel vedrørende denne vare først opstod i denne anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 152 af 30.4.2018.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. juli 2019 — Europa-Kommissionen mod NEX International Limited, tidligere Icap plc, Icap Management Services Ltd og Icap New Zealand Ltd

(Sag C-39/18 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — sektoren for rentederivater i japanske yen — afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — virksomhedens ansvar for sin rolle som kartelfacilitator — beregning af bøden — begrundelsespligt)

(2019/C 305/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved B. Mongin, M. Farley, T. Christoforou og V. Bottka, som befuldmægtigede)

De andre parter i appellsagen: NEX International Limited, tidligere Icap plc, Icap Management Services Ltd og Icap New Zealand Ltd, Wellington (ved advokat C. Riis-Madsen og avocat S. Frank)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 142 af 23.4.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. juli 2019 — A mod Udlændinge- og Integrationsministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark)

(Sag C-89/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — afgørelse nr. 1/80 — artikel 13 — standstill-klausulen — familiesammenføring mellem ægtefæller — ny begrænsning — tvungende alment hensyn — vellykket integration — effektiv styring af migrationsstrømme — proportionalitet)

(2019/C 305/16)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Konklusion

Artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen, vedtaget af Associeringsrådet, der blev oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, som blev undertegnet den 12. september 1963 i Ankara dels af Republikken Tyrkiet, dels af EØF's medlemsstater og Fællesskabet, og som blev indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 64/732/EØF af 23. december 1963, skal fortolkes således, at en national foranstaltning, hvorefter det er en betingelse for familiesammenføring mellem en tyrkisk arbejdstager, som opholder sig lovligt i den pågældende medlemsstat, og dennes ægtefælle, at ægtefællernes tilknytning til denne medlemsstat er større end deres tilknytning til et tredjeland, udgør en »ny[...] begrænsning[...]« i denne bestemmelses forstand. En sådan begrænsning er ikke begrundet.

(¹) EUT C 142 af 23.4.2018.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. juli 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik(Sag C-91/18) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — punktafgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer — artikel 110 TEUF — direktiv 92/83/EØF — direktiv 92/84/EØF — forordning (EF) nr. 110/2008 — anvendelse af lavere punktafgifter på produktionen af nationale produkter med betegnelsen tsipouro og tsikoudia)

(2019/C 305/17)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Kyratsou og F. Tomat, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved M. Tassopoulou og D. Tsagkaraki, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser

— i henhold til artikel 19 og 21 i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, sammenholdt med dette direktivs artikel 23, stk. 2, idet den har vedtaget og opretholdt en lovgivning, som for tsipouro og tsikoudia, der fremstilles af destillationsvirksomheder, de såkaldte »systematiske destillerier«, anvender en punktafgift, der er reduceret med 50 % i forhold til den normale nationale sats, og

— i henhold til artikel 19 og 21 i direktiv 92/83, sammenholdt med dette direktivs artikel 22, stk. 1, og med artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, idet den har vedtaget og opretholdt en lovgivning, som på de i loven fastsatte betingelser for tsipouro og tsikoudia, der fremstilles af små destillerier, de såkaldte »lejlighedsvis« destillerier, anvender en punktafgift, der er betydeligt reduceret.

2) Den Helleniske Republik betaler sagsomkostningerne.

---

(1) EUT C 142 af 23.4.2018.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 4. juli 2019 — FTI Touristik GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO), Harald Prantner og Daniel Giersch

(Sag C-99/18 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — indsigelsessag — artikel 8, stk. 1, litra b) — ansøgning om registrering af et figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »Fl« — indsigelse rejst af indehaveren af et figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »fly.de« — indsigelsen forkastet — lighed mellem tegnene — betegnelse med sædvanlig skrift i EU-Varemærketidende — risiko for forveksling)

(2019/C 305/18)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: FTI Touristik GmbH (ved Rechtsanwältin A. Parr)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka og D. Botis, som befuldmægtigede), Harald Prantner og Daniel Giersch (ved Rechtsanwalt S. Eble)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) FTI Touristik GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO).
- 3) Harald Prantner og Daniel Giersch bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 182 af 28.5.2018.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. juli 2019 — HQ, IP, retligt repræsenteret ved HQ og JO mod Aegean Airlines SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Noord-Nederland — Nederlandene)

(Sag C-163/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — lufttransport — forordning (EF) nr. 261/2004 — fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser — aflysning — bistand — ret til refusion af flybilletten hos luftfartsselskabet — artikel 8, stk. 2 — pakkerejse — direktiv 90/314/EØF — rejsearrangørens konkurs)

(2019/C 305/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Noord-Nederland

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: HQ, IP, retligt repræsenteret ved HQ og JO

Sagsøgt: Aegean Airlines SA

Konklusion

Artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 skal fortolkes således, at en passager, som i henhold til Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure, er berettiget til at kræve refusion af flybilletten hos rejsearrangøren, af denne grund ikke længere har mulighed for at kræve refusion af denne billet hos luftfartsselskabet på grundlag af den nævnte forordning, herunder når rejsearrangøren i økonomisk henseende ikke er i stand til at foretage refusionen af billetten og heller ikke har truffet nogen foranstaltning for at sikre refusionen.

(¹) EUT C 182 af 28.5.2018.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 11. juli 2019 — Agreenergy Srl (sag C-180/18 og sag C-286/18) og Fusignano Due Srl (sag C-287/18) mod Ministero dello Sviluppo Economico (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Forenede sager C-180/18, C-286/18 og C-287/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2009/28/EF — artikel 3, stk. 3, litra a) — fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder — produktion af elektrisk energi på solcelleanlæg — ændring af en støtteordning — retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning)

(2019/C 305/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Agreenergy Srl (sag C-180/18 og sag C-286/18) og Fusignano Due Srl (sag C-287/18)

Sagsøgt: Ministero dello Sviluppo Economico

Konklusion

Med forbehold for den efterprøvelse, som det tilkommer den forelæggende ret at foretage under hensyntagen til alle relevante forhold, skal artikel 3, stk. 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, sammenholdt med retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som tillader en medlemsstat at fastsætte en nedsættelse, eller endog en ophævelse, af tidligere fastsatte incitamentstariffer for energi produceret på solcelleanlæg.

(¹) EUT C 182 af 28.5.2018.
EUT C 249 af 16.7.2018.

**Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. juli 2019 — WESTbahn Management GmbH
mod ÖBB-Infrastruktur AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Schienen-Control Kommission —
Østrig)**

(Sag C-210/18) (¹)

*(Præjudiciel forelæggelse — transport — det fælles europæiske jernbaneanråde — direktiv 2012/34/EU — artikel
3 — begrebet »jernbaneinfrastruktur« — bilag II — minimumsadgangsydelser — brug af
personperroner omfattet)*

(2019/C 305/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Schienen-Control Kommission

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WESTbahn Management GmbH

Sagsøgt: ÖBB-Infrastruktur AG

Konklusion

Bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneanråde skal fortolkes således, at »personperroner« i bilag I til dette direktiv udgør en del af jernbaneinfrastrukturen, hvis brug er omfattet af minimumsadgangsydelser i overensstemmelse med punkt 1, litra c), i det pågældende bilag II.

(¹) EUT C 231 af 2.7.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. juli 2019 — »UniCredit Leasing« EAD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (NAP) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien)

(Sag C-242/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — afgiftsgrundlag — nedsættelse — princippet om afgiftens neutralitet — leasingkontrakt ophævet som følge af manglende betaling af afdragene — berigtiget afgiftsansættelse — anvendelsesområde — afgiftspligtige transaktioner — levering af varer mod vederlag — betaling af en »erstatning« for ophævelsen frem til kontraktens udløb — Domstolens kompetence)

(2019/C 305/22)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »UniCredit Leasing« EAD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (NAP)

Konklusion

- 1) Artikel 90, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at bestemmelsen i tilfælde af ophævelse af en leasingkontrakt tillader en nedsættelse af det afgiftsgrundlag for merværdiafgift, der ved en berigtiget afgiftsansættelse er beregnet med et fast beløb på grundlag af samtlige skyldige leasingydelse i hele kontraktens varighed, selv om denne berigtigede afgiftsansættelse er trådt i kraft og dermed udgør en »bestandig forvaltningsakt«, hvorved der fastslås en afgiftsgæld i henhold til national ret.
- 2) Artikel 90 i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at i en situation som den i hovedsagen omhandlede udgør dels den omstændighed, at en del af de skyldige leasingydelse i medfør af en leasingkontrakt ikke er blevet betalt i perioden fra betalingsophør til kontraktens ophævelse, der ikke har tilbagevirkende kraft, dels den omstændighed, at der ikke er blevet betalt den erstatning, som skal betales i tilfælde af ophævelse af kontrakten for tid, og som svarer til det samlede beløb for alle ubetalte leasingydelse frem til kontraktens udløb, et tilfælde af ikke-betaling, som kan henhøre under den i denne bestemmelse stk. 2 fastsatte fravigelse af forpligtelsen til at nedsætte afgiftsgrundlaget for merværdiafgift, medmindre den afgiftspligtige person godtgør, at der er en rimelig sandsynlighed for, at gælden ikke vil blive betalt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 18.6.2018.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. juli 2019 — Staatssecretaris van Financiën mod CEVA Freight Holland BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-249/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — toldkodeks — toldangivelse — fejlagtig tarifering i underpositionen i den kombinerede nomenklatur — meddelelse om efteroprævning — toldkodeksens artikel 78 — revision af angivelsen — ændring af transaktionsværdien — toldkodeksens artikel 221 — forældelsesfrist for retten til inddrivelse af toldskylden — afbrydelse)

(2019/C 305/23)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: CEVA Freight Holland BV

Konklusion

- 1) Artikel 78 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000, skal fortolkes således, at klarereren, når denne har mulighed for at vælge den pris for varerne ved salg til udførsel til Den Europæiske Unions toldområde, der kan anvendes som grundlag for fastsættelsen af varernes toldværdi, og det følger af en efterfølgende kontrol, at den toldangivelse, som klarereren har foretaget, indeholder en fejl i tariferingen af de omhandlede varer, der medfører anvendelsen af en højere toldsats, på grundlag af artikel 78 kan anmode om revision af denne angivelse med henblik på at ændre den oprindeligt angivne pris til en lavere transaktionspris for at få nedsat sin toldskyld.
- 2) Artikel 221, stk. 1 og 3, i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 2700/2000, skal fortolkes således, at det tilkommer medlemsstaterne under iagttagelse af effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet at fastlægge tidspunktet for, hvornår underretningen af debitor om afgiftsbeløbet skal anses for at have fundet sted med henblik på at afbryde den forældelsesfrist på tre år, ved udløbet af hvilken toldskylden ophører.

⁽¹⁾ EUT C 276 af 6.8.2018.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. juli 2019 — SIA »Kuršu zeme« mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland)

(Sag C-273/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — ret til fradrag for indgående moms — artikel 168 — kæde af levering af varer — nægtelse af fradragsretten på grund af denne kæde — den kompetente skattemyndigheds pligt til at godtgøre, at der foreligger misbrug)

(2019/C 305/24)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA »Kuršu zeme«

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Konklusion

Artikel 168, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010, skal fortolkes således, at for at nægte retten til at fradrage indgående merværdiafgift (moms) er den omstændighed, at en erhvervelse af varer sker efter en kæde af flere på hinanden følgende transaktioner mellem flere forskellige personer, og at den afgiftspligtige person er kommet i besiddelse af de omhandlede varer på en anden persons forretningssted, hvilken person er et led i denne kæde og er en anden person end den person, der står opført på fakturaen som leverandør, ikke i sig selv tilstrækkelig til at fastslå, at der foreligger et misbrug fra den afgiftspligtige persons eller andre personer i den nævnte kædes side for at nægte fradragsretten for indgående merværdiafgift, idet den kompetente afgiftsmyndighed er forpligtet til at godtgøre, at der foreligger en uretmæssig afgiftsfordel, som denne afgiftspligtige person eller disse andre personer har opnået.

⁽¹⁾ EUT C 259 af 23.7.2018.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. juli 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-304/18) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — egne indtægter — told — konstatering af toldskyld — opført i et særskilt regnskab — forpligtelse til at stille til rådighed for Den Europæiske Union — opkrævningsprocedure indledt for sent — morarenter)

(2019/C 305/25)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (først ved Z. Malůšková, M. Owsiany-Hornung og F. Tomat, derefter ved Z. Malůšková, M. Owsiany-Hornung og F. Tomat, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato G. Albenzio)

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8 i Rådets afgørelse 94/728/EF, Euratom af 31. oktober 1994 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter, artikel 8 i Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter, artikel 8 i Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter og artikel 8 i Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom af 26. maj 2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter samt artikel 10, 11 og 17 i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29. maj 1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter, artikel 10, 11 og 17 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter og artikel 10, 12 og 13 i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 af 26. maj 2014 om metoderne og proceduren for overdragelse af de traditionelle egne indtægter og egne indtægter fra moms og BNI og om foranstaltningerne for at opfylde likviditetskrav, idet den har afvist at overdrage traditionelle egne indtægter for i alt 2 120 309,50 EUR, som angivet i afskrivningsskrivelse IT(07)08-917.
- 2) I øvrigt frifindes Den Italienske Republik.
- 3) Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler fire femtedele af de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 4) Europa-Kommissionen bærer en femtedel af sine omkostninger i sagen.

(¹) EUT C 221 af 25.6.2018.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 3. juli 2019 — Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-316/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — fradrag af indgående afgift — omkostninger til forvaltning af en fond, der investerer donerede midler med det formål at dække omkostningerne til samtlige udgående transaktioner, som udføres af den afgiftspligtige person — generalomkostninger)

(2019/C 305/26)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagsøgt: The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge

Konklusion

Artikel 168, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at en afgiftspligtig person, der både udøver momspligtig virksomhed og moms fritaget virksomhed, der investerer gaver og donationer, som den pågældende modtager, ved at placere dem i en fond, og som anvender de indtægter, som denne fond genererer, til at dække omkostningerne til vedkommendes virksomhed som helhed, ikke har ret til som en generalomkostning at fradrage den indgående moms på omkostninger knyttet til denne investering.

(¹) EUT C 249 af 16.7.2018.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. juli 2019 — Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA og Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-345/18 P) (¹)

(Appel — handelspolitik — dumping — gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/176 — import af vinsyre med oprindelse i Kina og produceret af Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 3, stk. 2, 3 et 5 — væsentlig skade foreligger ikke — åbenbart urigtigt skøn — fastlæggelse af skade — vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har haft indflydelse på EU-erhvervsgrænsens situation — markedsandel)

(2019/C 305/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA og Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (ved solicitor R. MacLean)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og A. Demeneix, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA og Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 259 af 23.7.2018.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 3. juli 2019 — Delfarma Sp. z. o.o. mod Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie — Polen)

(Sag C-387/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 34 TEUF og 36 TEUF — frie varebevægelser — foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion — beskyttelse af menneskers liv og sundhed — parallelimport af lægemidler — referencelægemidler og generiske lægemidler — betingelse om, at det importerede lægemiddel og det lægemiddel, for hvilket der er udstedt en markedsføringstilladelse i importmedlemsstaten, begge er referencelægemidler eller begge er generiske lægemidler)

(2019/C 305/28)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Delfarma Sp. z. o.o.

Sagsøgt: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Konklusion

Artikel 34 TEUF og 36 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter det er en betingelse for en tilladelse til parallelimport af et lægemiddel, at dette lægemiddel og det lægemiddel, for hvilket der er udstedt en markedsføringstilladelse i denne medlemsstat, begge er referencelægemidler eller begge er generiske lægemidler, og som følgelig forbyder, at der udstedes tilladelse til parallelimport af et lægemiddel, når det pågældende lægemiddel er et generisk lægemiddel, mens det allerede godkendte lægemiddel i den nævnte medlemsstat er et referencelægemiddel.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 20.8.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. juli 2019 — Nicolas Aubriet mod Ministre de l'enseignement supérieur et de la Recherche (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif — Luxembourg)

(Sag C-410/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fri bevægelighed for personer — ligebehandling — sociale fordele — forordning (EU) nr. 492/2011 — artikel 7, stk. 2 — økonomisk støtte til videregående uddannelse — ikke-bosiddende studerende — betingelse knyttet til varigheden af forældrenes beskæftigelse på det nationale område — minimumsperiode på fem år — referenceperiode på syv år — beregningen af referenceperioden — tidspunktet for ansøgningen om økonomisk støtte — indirekte forskelsbehandling — berettigelse — proportionalitet)

(2019/C 305/29)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nicolas Aubriet

Sagsøgt: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

Konklusion

Artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter tildelingen af økonomisk støtte til videregående uddannelse til ikke-bosiddende studerende gøres betinget af, at en af den studerendes forældre på tidspunktet for ansøgningen om økonomisk støtte har haft lønnet beskæftigelse eller har udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i denne medlemsstat i en periode på mindst fem år inden for en referenceperiode på syv år beregnet med tilbagevirkende kraft fra tidspunktet for nævnte ansøgning om økonomisk støtte, for så vidt som den ikke gør det muligt at give en tilstrækkelig bred forståelse af, om der foreligger en eventuel tilstrækkelig tilknytning til arbejdsmarkedet i denne medlemsstat.

(¹) EUT C 301 af 27.8.2018.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. juli 2019 — Mykola Yanovych Azarov mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-416/18 P) (¹)

(Appel — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — afgørelse fra en myndighed i et tredjeland — forpligtelse for Rådet til at efterprøve, at denne afgørelse er blevet truffet under overholdelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2019/C 305/30)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Mykola Yanovych Azarov (ved Rechtsanwältin A. Egger og G. Lansky)

Den anden part i appellsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix og J. Bauerschmidt, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 26. april 2018, Azarov mod Rådet (T-190/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:332), ophæves.

- 2) Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 af 4. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/311 af 4. marts 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som de vedrører Mykola Yanovych Azarov.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne i forbindelse med såvel sagen i første instans som nærværende appelsag.

(¹) EUT C 301 af 27.8.2018.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 11. juli 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-434/18) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2011/70/Euratom — ansvarlig og sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald — nationalt program — pligt til fremsendelse til Europa-Kommissionen)

(2019/C 305/31)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (først ved G. Gattinara og M. Patakia, derefter ved G. Gattinara og R. Tricot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato G. Palatiello)

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15, stk. 4, sammenholdt med artikel 13, stk. 1, i Rådets direktiv 2011/70/Euratom af 19. juli 2011 om fastsættelse af en fællesskabsramme for ansvarlig og sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald, idet den ikke har meddelt Kommissionen dens nationale program for håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 285 af 13.8.2018.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 11. juli 2019 — CS m.fl. mod České aerolinie a.s. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Městský soud v Praze — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-502/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — transport — fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser — forordning (EF) nr. 261/2004 — artikel 5, stk. 1, litra c) — artikel 7, stk. 1 — ret til kompensation — direkte tilsluttede flyforbindelser — flyvning sammensat af to flyvninger, der blev udført af to forskellige luftfartsselskaber — lang forsinkelse som følge af den anden flyvning, hvis afgangsted og ankomststed lå uden for Den Europæiske Union, og som blev udført af et luftfartsselskab med hjemsted i et tredjeland)

(2019/C 305/32)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Městský soud v Praze

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: CS, DR, EQ, FP, GO, HN, IM, JL, KK, LJ og MI

Sagsøgt: České aerolinie a.s.

Konklusion

Artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, sammenholdt med artikel 3, stk. 5, i forordning nr. 261/2004, skal fortolkes således, at i forbindelse med en flyvning med direkte tilsluttet flyforbindelse, som er sammensat af to flyvninger, og som har været genstand for en samlet reservation, fra en lufthavn, der er beliggende på en medlemsstats område, til en lufthavn i et tredjeland, via en lufthavn i et andet tredjeland, kan en passager, der ankommer til sit bestemmelsessted med en forsinkelse på tre timer eller mere, som skyldes den anden flyvning, som i kraft af en code sharing-aftale blev udført af et luftfartsselskab med hjemsted i et tredjeland, i henhold til denne forordning anlægge sit søgsmål om kompensation mod det EF-luftfartsselskab, som udførte den første flyvning.

⁽¹⁾ EUT C 341 af 24.9.2018.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský súd v Prešove (Slovakiet) den 25. juni 2019 — LH mod PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.

(Sag C-485/19)

(2019/C 305/33)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Krajský súd v Prešove

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LH

Sagsøgt: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.

Præjudicielle spørgsmål

- A.
- 1) Skal bestemmelserne i artikel 107, stk. 2, i Občianský zákonník [den slovakiske borgerlige lovbog] om forældelse af forbrugerens ret til en objektiv forældelsesperiode på tre år — hvorefter forbrugerens ret til tilbagebetaling af en ydelse, som følger af et urimeligt kontraktvilkår, også er genstand for forældelse, når forbrugeren ikke selv er i stand til at vurdere det urimelige kontraktvilkår, og denne forældelsesfrist også begynder at løbe i den situation, hvor forbrugeren ikke havde kendskab til, at kontraktvilkåret er urimeligt — fortolkes således, at de er i strid med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartrets artikel 47«) og, implicit, forbrugerens ret til et effektivt retsmiddel?
  - 2) Såfremt bestemmelserne om forældelse af forbrugerens ret til en objektiv forældelsesperiode på tre år uanset forbrugers manglende kendskab er forenelige med chartrets artikel 47 og effektivitetsprincippet, ønsker den forelæggende ret herefter oplyst om:

en sådan national praksis, hvorefter forbrugeren bærer **bevisbyrden** med henblik på for retten at godtgøre, at de personer, der handler på kreditgivers vegne, **havde kendskab til**, at kreditgiver tilsidesætter forbrugerens rettigheder — i det foreliggende tilfælde havde kendskab til den omstændighed, at kreditgiver ved ikke at angive de nøjagtige årlige omkostninger i procent tilsidesætter en retsregel — og godtgøre kendskab til den omstændighed, at lånet i et sådant tilfælde er rentefrit, og at kreditgiver gennem opkrævning af renterne har opnået en ugrundet berigelse, er i strid med chartrets artikel 47 og effektivitetsprincippet?
  - 3) Såfremt det i artikel A, punkt II, omhandlede spørgsmål besvares benægtende, over for hvilke personer blandt kreditgivers direktører, selskabsdeltagere eller salgsrepræsentanter skal forbrugeren da godtgøre det kendskab, der er omhandlet i det i artikel A, punkt II, anførte spørgsmål?
  - 4) Såfremt det i artikel A.II omhandlede spørgsmål besvares benægtende, hvilken **grad** af kendskab er da tilstrækkelig for at nå det tilsigtede mål, dvs. **bevis for** leverandørens forsæt til at overtræde de pågældende bestemmelser på det finansielle marked?
- B.
- 1) Er virkningerne af direktiverne og praksis fra EU-Domstolen vedrørende dette emne, dvs. Rasmussen, C-441/14, EU:C:2016:278, Pfeiffer, C-397/01 — C-403/01, EU:C:2004:584, præmis 113 og 114; Küçükdeveci, C-555/07, EU:C:2010:21, præmis 48, Impact, C-268/06, EU:C:2008:223, præmis 100, Dominguez, C-282/10, præmis 25 og 27, og Association de médiation sociale, C-176/12, EU:C:2014:2, præmis 38, til hinder for en sådan national praksis, på grundlag af hvilken den nationale ret er nået frem til en konklusion om en fortolkning i overensstemmelse med EU-retten uden at anvende fortolkningsmetoder og uden en behørig begrundelse?
  - 2) Såfremt retten, efter anvendelsen af fortolkningsmetoder, herunder bl.a. en formålsfortolkning, en historisk fortolkning, en systematisk fortolkning, en logisk fortolkning (en *modsætningsslutning*, en *reductio ad absurdum*), og efter anvendelsen af den nationale retsorden som helhed med henblik på at nå det mål, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, litra h) og i), i direktiv 2008/48 ⁽¹⁾ (herefter »direktivet«), kommer frem til den konklusion, at en fortolkning i overensstemmelse med EU-retten bevæger sig i retning af en situation *contra legem*, er det da muligt — ved f.eks. at foretage en sammenligning med forholdene ved forskelsbehandling eller beskyttelse af arbejdstagere — at anerkende en direkte virkning af de ovennævnte direktivbestemmelser for at beskytte virksomheder i forhold til forbrugerne i kreditforhold og undlade at anvende den lovbestemmelse, som er i strid med EU-retten?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23.4.2008 om forbrugerkredittaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT 2008, L 133, s. 66).

Appel iværksat den 17. juli 2019 af ABLV Bank AS til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 6. maj 2019 i sag T-281/18, ABLV Bank mod Den Europæiske Centralbank (ECB)

(Sag C-551/19 P)

(2019/C 305/34)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: ABLV Bank AS (ved Rechtsanwältin O.H. Behrends og M. Kirchner)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Centralbank

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Retten den 6. maj 2019 i sag T-281/18 ophæves.
- Det fastslås, at anmodningen om annullation kan antages til realitetsbehandling.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne påkender annullationssøgsmålet.
- ECB tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger og appelomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat to anbringender til støtte for appellen:

- 1) Retten har begået en retlig fejl og har tilsidesat artikel 263 TEUF ved ikke at lægge den afgørelse, som ECB faktisk havde vedtaget, til grund for sin kendelse.
- 2) Den appellerede kendelse er baseret på en fejlagtig fortolkning af artikel 18, stk. 1, i forordning nr. 806/2014 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

Appel iværksat den 17. juli 2019 af Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA og Cassandra Holding Company SIA til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 6. maj 2019 i sag T-283/18, Bernis m.fl. mod Den Europæiske Centralbank (ECB)

(Sag C-552/19 P)

(2019/C 305/35)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA og Cassandra Holding Company SIA (ved Rechtsanwältin O.H. Behrends og M. Kirchner)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Retten den 6. maj 2019 i sag T-283/18 ophæves.
- Det fastslås, at anmodningen om annullation kan antages til realitetsbehandling.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne påkender annullationssøgsmålet.
- ECB tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger og appelomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat to anbringender til støtte for appellen:

- 1) Retten har begået en retlig fejl og har tilsidesat artikel 263 TEUF ved ikke at lægge den afgørelse, som ECB faktisk havde vedtaget, til grund for sin kendelse.
- 2) Den appellerede kendelse er baseret på en fejlagtig fortolkning af artikel 18, stk. 1, i forordning nr. 806/2014 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

Sag anlagt den 26. juli 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-573/19)

(2019/C 305/36)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- 1) Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13 i direktiv 2008/50/EF om luftkvaliteten og renere luft i Europa ⁽¹⁾, sammenholdt med bilag XI hertil, ved systematisk og vedvarende at overskride de årlige grænseværdier for NO₂-koncentrationen
  - fra og med 2010 og uden afbrydelse i zone IT0118 (byområdet Torino), IT0306 (byområdet Milano), IT0307 (byområdet Bergamo), IT0308 (byområdet Brescia), IT0309 (zone A — slette med en høj grad af urbanisering), IT0906 (byområdet Firenze), IT0711 (Genova kommune), IT1215 (byområdet Rom)
  - fra og med 2010 og indtil 2012 og dernæst igen fra og med 2014 og uden afbrydelse i zone IT1912 (byområdet Catania) og IT1914 (industriområder)
  - og ved at fortsætte med disse overskridelser.
- 2) Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23, stk. 1, i direktiv 2008/50 i sig selv, og sammenholdt med del A i bilag XV hertil, idet den ikke fra og med den 11. juni 2010 har vedtaget egnede foranstaltninger til at sikre overholdelsen af grænseværdierne for NO₂ i de i første påstand nævnte zoner.
- 3) Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med sit første anbringende har Kommissionen gjort gældende, at de oplysninger, som den har modtaget vedrørende NO₂-koncentrationen i de nævnte områder, viser, at der er sket en systematisk og vedvarende tilsidesættelse af artikel 13 i direktiv 2008/50, sammenholdt med bilag XI hertil. I henhold til disse bestemmelser må koncentrationen af dette stof ikke overskride bestemte årlige grænseværdier. I visse zoner er disse grænser blevet overskredet uafbrudt i mere end 10 år.

Med sit andet anbringende har Kommissionen gjort gældende, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til dette direktivs artikel 23, stk. 1, i sig selv, og sammenholdt med del A i bilag XV hertil. Ifølge de luftkvalitetsplaner, som er blevet vedtaget efter overskridelsen af grænseværdierne for NO₂-koncentrationen, er det hverken muligt at nå disse grænseværdier, eller at begrænse overskridelsesperioden, så den er kortest mulig. For det andet mangler mange af disse luftkvalitetsplaner de oplysninger, som kræves i henhold til del A i bilag XV til dette direktiv, og som disse planer skal indeholde i henhold til direktivets artikel 23, stk. 1, tredje afsnit.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21.5.2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (EUT 2008, L 152, s. 1).

RET TEN

Rettens dom af 12. juli 2019 — Binca Seafoods mod Kommissionen

(Sag T-94/15) ⁽¹⁾

(Produktion og mærkning af økologiske produkter — forordning (EF) nr. 834/2007 — ændringer i forordning (EF) nr. 889/2008 — gennemførelsesforordning (EU) nr. 1358/2014 — forbud mod hormoner — ikke-forlængelse af den overgangsperiode vedrørende akvakulturdyr, der er fastsat i artikel 95, stk. 11, i forordning nr. 889/2008 — reproduktionsmåder — særlig tilladelse til indsamling af vildtlevende yngel med henblik på videreopdræt — ligebehandling)

(2019/C 305/37)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Binca Seafoods GmbH (München, Tyskland) (ved advokat H. Schmidt)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Lewis, G. von Rintelen og K. Walkerová, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1358/2014 af 18. december 2014 om ændring af forordning (EF) nr. 889/2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007, for så vidt angår økologiske akvakulturdyrs oprindelse, opdrætspraksis for akvakulturdyr, foder til økologiske akvakulturdyr og produkter og stoffer, der er tilladt i produktionen af økologisk akvakultur (EUT 2014, L 365, s. 97).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Binca Seafoods GmbH betales sagsomkostningerne i forbindelse med sagen for Retten og for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 11.5.2015.

Retten dom af 11. juli 2019 — Silver Plastics og Johannes Reifenhäuser mod Kommissionen(Sag T-582/15) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — markedet for fødevareremballage — afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF — bevis for deltagelse i kartellet — samlet og vedvarende overtrædelse — princippet om processuel ligestilling — ret »til konfrontation« — samarbejdsmeddelelsen af 2006 — betydelig merværdi — tilregnelser af den ulovlige adfærd — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — ligebehandling — bødeloft)

(2019/C 305/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Silver Plastics GmbH & Co. KG (Troisdorf, Tyskland) og Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG (Troisdorf) (først ved advokaterne M. Wirtz, S. Möller og W. Carstensen, derefter ved advokaterne M. Wirtz, S. Möller og C. Karbaum)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Biolan, G. Meessen, I. Zaloguín og L. Wildpanner, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med principal påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2015) 4336 final af 24. juni 2015 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT.39563 — fødevareremballage) og subsidær påstand om nedsættelse af de bøder, som sagsøgerne er blevet pålagt.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Silver Plastics GmbH & Co. KG og Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 16 af 18.1.2016.

Retten dom af 12. juli 2019 — Sony og Sony Electronics mod Kommissionen(Sag T-762/15) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — markedet for optiske diskdrev — afgørelse, hvorved fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — hemmelige aftaler vedrørende udbud for diskdrev til bærbar computere og stationære computere — overtrædelse med konkurrencebegrænsende formål — ret til forsvar — begrundelsespligt — princippet om god forvaltningsskik — bøder — samlet og vedvarende overtrædelse — retningslinjerne for bødeberegning af 2006)

(2019/C 305/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Sony Corporation (Tokyo, Japan) og Sony Electronics, Inc (San Diego, De Forenede Stater) (ved advokat R. Snelders og solicitors N. Levy og E. Kelly)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved M. Farley, A. Biolan, C. Giolito, F. van Schaik og L. Wildpanner, derefter ved M. Farley, F. van Schaik, L. Wildpanner og A. Dawes, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med principal påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2015) 7135 final af 21. oktober 2015 om en procedure efter artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen (sag AT.39639 — Optiske diskdrev) og, subsidiært, om nedsættelse af den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Sony Corporation og Sony Electronics, Inc. bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 14.3.2016.

Rettens dom af 12. juli 2019 — Sony Optiarc og Sony Optiarc America mod Kommissionen(Sag T-763/15) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — markedet for optiske disketter — afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 102 TEUF og af EØS-aftalens artikel 54 — hemmelige aftaler vedrørende udbud for diskdrev til bærbare computere og stationære computere — overtrædelse med konkurrencebegrænsende formål — ret til forsvar — begrundelsespligt — princippet om god forvaltningsskik — bøder — tilstrækkelige beviser for en — retningslinjerne af 2006 for beregning af bøder)

(2019/C 305/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Sony Optiarc, Inc (Atsugi, Japan) og Sony Optiarc America, Inc (San Jose, De Forenede Stater) (ved advokat R. Snelders samt solicitors N. Levy og E. Kelly)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved M. Farley, A. Biolan, C. Giolito, F. van Schaik og L. Wildpanner, derefter ved M. Farley, F. van Schaik, L. Wildpanner og A. Dawes, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand principalt om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2015) 7135 final af 21. oktober 2015 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (AT.39639 — Optiske disketter) og subsidiært om nedsættelse af størrelsen af den bøde, der blev pålagt sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Sony Optiarc, Inc. og Sony Optiarc America, Inc. bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 98 af 14.3.2016.

Rettenns dom af 12. juli 2019 — Quanta Storage mod Kommissionen(Sag T-772/15) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — markedet for optiske diskdrev — afgørelse, hvorved fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — hemmelige aftaler vedrørende udbud for diskdrev til bærbare computere og stationære computere — ret til forsvar — begrundelsespligt — princippet om god forvaltningskik — bøder — samlet og vedvarende overtrædelse — retningslinjerne for bødeberegning af 2006)

(2019/C 305/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Quanta Storage, Inc. (Taoyuan City, Taiwan) (ved advokat O. Geiss, barrister B. Hartnett og solicitor W. Sparks)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito og F. van Schaik, som befuldmægtigede, bistået af advokat C. Thomas)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med principal påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2015) 7135 final af 21. oktober 2015 om en procedure efter artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen (sag AT.39639 — Optiske diskdrev) og, subsidiært, om nedsættelse af den bøde, som sagsøgeren er blevet pålagt.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Quanta Storage, Inc. frifindes for Kommissionens påstand om forhøjelse af den bøde, som selskabet er blevet pålagt.
- 3) Quanta Storage bærer sine egne omkostninger og betaler fire femtedele af Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 14.3.2016.

Retten dom af 12. juli 2019 — Hitachi-LG Data Storage og Hitachi-LG Data Storage Korea mod Kommissionen(Sag T-1/16) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — markedet for optiske diskdrev — afgørelse, hvorved fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — hemmelige aftaler vedrørende udbud iværksat af to computerproducenter — fuld prøvelsesret — tilsidesættelse af princippet om god forvaltningskik — begrundelsespligt — punkt 37 i retningslinjerne for bødeberegning af 2006 — særlige forhold — retlig fejl)

(2019/C 305/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgerer: Hitachi-LG Data Storage, Inc. (Tokyo, Japan) og Hitachi-LG Data Storage Korea, Inc. (Seoul, Sydkorea) (ved advokaterne L. Gyselen og N. Ersbøll)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved A. Biolan, M. Farley, C. Giolito og F. van Schaik, derefter ved A. Biolan, M. Farley og F. van Schaik, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om nedsættelse af den bøde, som Europa-Kommissionen pålagde sagsøgerne ved afgørelse C(2015) 7135 final af 21. oktober 2015 om en procedure efter artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen (sag AT.39639 — Optiske diskdrev).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Hitachi-LG Data Storage, Inc. et Hitachi-LG Data Storage Korea, Inc. bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 14.3.2016..

Retten dom af 19. juni 2019 — L'Oréal mod EUIPO — Guinot (MASTER SMOKY)(Sag T-179/16 RENV) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MASTER SMOKY — det ældre nationale figurmærke MASTERS COLORS PARIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2019/C 305/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: L'Oréal (Paris, Frankrig) (ved advokaterne T. de Haan og P. Péters)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Guinot (Paris, Frankrig) (ved advokat A. Sion)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. februar 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2905/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Guinot og L'Oréal.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) L'Oréal betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 222 af 20.6.2016.

Rettens dom af 19. juni 2019 — L'Oréal mod EUIPO — Guinot (MASTER SHAPE)

(Sag T-180/16 RENV) (¹)

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MASTER SHAPE — ældre nationalt figurmærke MASTERS COLORS PARIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2019/C 305/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: L'Oréal (Paris, Frankrig) (ved advokaterne T. de Haan og P. Péters)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Guinot (Paris, Frankrig) (ved advokat A. Sion)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. februar 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2907/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Guinot og L'Oréal.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) L'Oréal betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 222 af 20.6.2016.

Rettens dom af 19. juni 2019 — L'Oréal mod EUIPO — Guinot (MASTER PRECISE)

(Sag T-181/16 RENV) (¹)

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MASTER PRECISE — ældre nationalt figurmærke MASTERS COLORS PARIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2019/C 305/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: L'Oréal (Paris, Frankrig) (ved advokaterne T. de Haan og P. Péters)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Guinot (Paris, Frankrig) (ved advokat A. Sion)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. februar 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2911/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Guinot og L'Oréal.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) L'Oréal betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 222 af 20.6.2016.

Retten dom af 19. juni 2019 — L'Oréal mod EUIPO — Guinot (MASTER DUO)(Sag T-182/16 RENV) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MASTER DUO — ældre nationalt figurmærke MASTERS COLORS PARIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2019/C 305/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: L'Oréal (Paris, Frankrig) (ved advokaterne T. de Haan og P. Péters)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Guinot (Paris, Frankrig) (ved advokat A. Sion)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. februar 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2916/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Guinot og L'Oréal.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) L'Oréal betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 20.6.2016.

Retten dom af 19. juni 2019 — L'Oréal mod EUIPO — Guinot (MASTER DRAMA)(Sag T-183/16 RENV) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MASTER DRAMA — det ældre nationale figurmærke MASTERS COLORS PARIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2019/C 305/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: L'Oréal (Paris, Frankrig) (ved advokaterne T. de Haan og P. Péters)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Guinot (Paris, Frankrig) (ved advokat A. Sion)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. februar 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2500/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Guinot og L'Oréal.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) L'Oréal betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 222 af 20.6.2016.

Rettens dom af 12. juli 2019 — Keolis CIF m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-289/17) (¹)

(Statsstøtte — støtteordning gennemført af Frankrig fra 1994 til 2008 — investeringstilskud tildelt af regionen Île-de-France — afgørelse, hvorved støtteordningen erklæres uforenelig med det indre marked — begreberne »eksisterende støtte« og »ny støtte« — artikel 107 TEUF — artikel 108 TEUF — artikel 1, litra b), nr. i) og v), i forordning (EU) 2015/1589 — forældelsesfrist — artikel 17 i forordning 2015/1589)

(2019/C 305/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Keolis CIF (Mesnil-Amelot, Frankrig), og de øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget (ved advokaterne R. Sermier og D. Epaud)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1470 af 2. februar 2017 om Frankrigs støtteordninger SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) til fordel for busselskaber i regionen Île-de-France (EUT 2017, L 209, s. 24).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) CIF og de øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget, bærer hver deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 239 af 24.7.2017.

Rettens dom af 12. juli 2019 — MAN Truck & Bus mod EUIPO — Halla Holdings (MANDO)

(Sag T-698/17) (¹)

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MANDO — de ældre internationale og nationale figurmærker MAN — det ældre nationale ordmærke Man — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2019/C 305/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: MAN Truck & Bus (Munich, Tyskland) (ved advokat C. Röhl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (først ved J. Ivanauskas og D. Walicka, derefter ved J. Ivanauskas og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: xx Halla Holdings Corp. (Yongin-si, Sydkorea) (ved advokaterne M.R. Hirsch og C. de Haas)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. juli 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1919/2016-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Man Truck & Bus og Halla Holdings.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 13. juli 2017 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1919/2016-1) annulleres, for så vidt som det heri konkluderes, at der ikke foreligger risiko for forveksling mellem ordmærket MANDO og den ældre internationale registrering nr. 863 418 af figurmærket MAN.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Hver part bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 437 af 18.12.2017.

Rettenns dom af 12. juli 2019 — Café del Mar m.fl. mod EUIPO — Guiral Broto (Café del Mar)(Sag T-772/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket Café del Mar — absolut registreringshindring — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2019/C 305/50)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Café del Mar, SC (Sant Antoni de Portmany, Spanien), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) og Carlos Andrea González (Sant Josep de sa Talaia, Spanien) (ved advokaterne F. Miazetto og J. Gracia Albero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spanien) (ved advokat J. de Castro Hermida)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. september 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1540/2015-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem på den ene side Café del Mar samt José Les Viamonte og Carlos Andrea González, og på den anden side Ramón Guiral Broto.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 4. september 2017 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1540/2015-5) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Café del Mar, José Les Viamonte og Carlos Andrea González afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten.
- 3) Ramón Guiral Broto bærer sine egne omkostninger og betaler de af Café del Mar, José Les Viamonte og Carlos Andrea González afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling ved appelkammeret.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 22.1.2018.

Rettenns dom af 12. juli 2019 — Café del Mar m.fl. mod EUIPO — Guiral Broto (Café del Mar)(Sag T-773/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket Café del Mar — absolut registreringshindring — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2019/C 305/51)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Café del Mar, SC (Sant Antoni de Portmany, Spanien, José Les Viamonte, (Sant Antoni de Portmany) og Carlos Andrea González (Sant Josep de sa Talaia, Spanien) (ved advokaterne F. Miazetto og J. Gracia Albero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spanien) (ved advokat J. de Castro Hermida)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. september 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1542/2015-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem på den ene side Café del Mar samt José Les Viamonte og Carlos Andrea González, og på den anden side Ramón Guiral Broto.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 4. september 2017 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1542/2015-5) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Café del Mar, SC, José Les Viamonte og Carlos Andrea González afholdte omkostninger i sagen ved Retten.
- 3) Ramón Guiral Broto bærer sine egne omkostninger og betaler de af Café del Mar, José Les Viamonte og Carlos Andrea González afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling ved appelkammeret.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 22.1.2018.

Retten dom af 12. juli 2019 — Café del Mar m.fl. mod EUIPO — Guiral Broto (C del M)(Sag T-774/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket C del M — absolut registreringshindring — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2019/C 305/52)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Café del Mar, SC (Sant Antoni de Portmany, Spanien), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) og Carlos Andrea González (Sant Josep de sa Talaia, Spanien) (ved advokaterne F. Miazetto og J. Gracia Albero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spanien) (ved advokat J. de Castro Hermida)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. september 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1618/2015-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem på den ene side Café del Mar samt José Les Viamonte og Carlos Andrea González, og på den andens side Ramón Guiral Broto.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 4. september 2017 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1618/2015-5) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Café del Mar, SC, José Les Viamonte og Carlos Andrea González afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten.
- 3) Ramón Guiral Broto bærer sine egne omkostninger og betaler Café del Mar, José Les Viamonte og Carlos Andrea González afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling ved appelkammeret.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 22.1.2018.

Retten dom af 12. juli 2019 — MAN Truck & Bus mod EUIPO — Halla Holdings (MANDO)(Sag T-792/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket MANDO — de ældre internationale figurmærker og det ældre nationale figurmærke MAN — det ældre nationale ordmærke Man — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2019/C 305/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: MAN Truck & Bus (Munich, Tyskland) (ved advokat C. Röhl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (først ved J. Ivanauskas og D. Walicka, derefter ved J. Ivanauskas og H. O'Neill som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Halla Holdings Corp. (Yongin-si, Sydkorea) (ved advokaterne M.-R. Hirsch og C. de Haas)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. september 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1677/2016-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Man Truck & Bus og Halla Holdings.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 14. september 2017 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1677/2016-1) annulleres, for så vidt som det heri fastslås, at der ikke foreligger risiko for forveksling mellem figurmærket MANDO og den ældre internationale registrering nr. 863 418 af figurmærket MAN.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 5.2.2018.

Retten dom af 12. juli 2019 — Fashion Energy mod EUIPO — Retail Royalty (1st AMERICAN)(Sag T-54/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket 1st AMERICAN — det ældre EU-figurmærke, der gengiver en ørn — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 — kontradiktionsprincippet — artikel 95, stk. 1, i forordning 2017/1001 — kontrasøgsmål)

(2019/C 305/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fashion Energy Srl (Milano, Italien) (ved advokaterne T. Müller og F. Togo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Retail Royalty Co. (Las Vegas, Nevada, De Forenede Stater) (ved advokaterne M. Dick og J. Bogatz)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. november 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 693/2017-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Retail Royalty og Fashion Energy.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 15. november 2017 af Andet Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 693/2017-2) annulleres.
- 2) Kontrasøgsmålet afvises.
- 3) I hovedsøgsmålet bærer EUIPO og Retail Royalty Co. deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af de af Fashion Energy Srl. afholdte omkostninger.
- 4) I kontrasøgsmålet bærer Retail Royalty sine egne omkostninger og betaler de af Fashion Energy Srl. og EUIPO afholdte omkostninger.

---

(1) EUT C 123 af 9.4.2018.

Rettens dom af 12. juli 2019 — Miles-Bramwell Executive Services mod EUIPO (FREE)(Sag T-113/18) ⁽¹⁾**(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket FREE — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)**

(2019/C 305/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Miles-Bramwell Executive Services Ltd (Alfreton, Det Forenede Kongerige) (først ved J. Mellor, QC, og solicitors G. Parsons og A. Zapalowski, derefter ved solicitors J. Mellor, G. Parsons og F. McConnell)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. november 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2164/2016-1) vedrørende en vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet FREE som EU-ordmærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Miles-Bramwell Executive Services Ltd sine egne omkostninger, og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 152 af 30.4.2018.

Rettens dom af 12. juli 2019 — Miles-Bramwell Executive Services mod EUIPO (FREE)(Sag T-114/18) ⁽¹⁾**(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket FREE — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)**

(2019/C 305/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Miles-Bramwell Executive Services Ltd (Alfreton, Det Forende Kongerige) (først ved J. Mellor, QC, samt solicitors G. Parsons og A. Zapalowski, derefter ved J. Mellor, G. Parsons og solicitor F. McConnell)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. november 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2166/2016-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet FREE som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Miles-Bramwell Executive Services Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 152 af 30.4.2018.

Rettens dom af 26. juni 2019 — Agencja Wydawnicza Technopol mod EUIPO (200 PANORAMICZNYCH)

(Forenede sager T-117/18 — T-121/18) (¹)

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærkerne 200 PANORAMICZNYCH, 300 PANORAMICZNYCH, 400 PANORAMICZNYCH, 500 PANORAMICZNYCH og 1000 PANORAMICZNYCH — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001 — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001 — ingen magtfordrejning)

(2019/C 305/57)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Polen) (ved advokat C. Rogula)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den fem afgørelser truffet den 15. december 2017 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sagerne R 2194/2016-5, R 2195/2016-5, R 2200/2016-5, R 2201/2016-5 og R 2208/2016-5) vedrørende ansøgninger om registrering af ordtegnene 200 PANORAMICZNYCH, 300 PANORAMICZNYCH, 400 PANORAMICZNYCH, 500 PANORAMICZNYCH og 1000 PANORAMICZNYCH som EU-varemærker.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. betaler sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, der er afholdt af EUIPO.

(¹) EUT C 142 af 23.4.2018.

Rettens dom af 12. juli 2019 — Gruppo Armonie mod EUIPO (mo.da)

(Sag T-264/18) (¹)

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket mo·da — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 — absolut registreringshindring i en del af Unionen — artikel 7, stk. 2, i forordning 2017/1001 — mangel på fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001)

(2019/C 305/58)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Italien) (ved advokat G. Medri)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. februar 2018 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2065/2017-5) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet mo·da som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Gruppo Armonie SpA betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 221 af 25.6.2018.

Rettens dom af 27. juni 2019 — Sandrone mod EUIPO — J. García Carrión (Luciano Sandrone)(Sag T-268/19) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Luciano Sandrone — det ældre EU-ordmærke DON LUCIANO — reel brug af det ældre varemærke — artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2017/1001 — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001 — ansøgning om ordmærke, som er sammensat af et fornavn og et efternavn — ældre varemærke, som er sammensat af en titel og et fornavn — neutralitet i den begrebsmæssige sammenligning — ingen risiko for forveksling)

(2019/C 305/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Luciano Sandrone (Barolo, Italien) (ved advokat A. Borra)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved K. Kompari og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: J. García Carrión, SA (Jumilla, Spanien)

Sagens genstand

søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. februar 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1207/2017-2) vedrørende en indsigelsessag mellem J. García Carrión og Luciano Sandrone.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 26. februar 2018 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1207/2017-2) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Luciano Sandrone afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 2.7.2018.

Rettens dom af 27. juni 2019 — Aldi mod EUIPO — Crone (CRONE)(Sag T-385/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket CRONE — de ældre EU-figurmærker crane og det ældre EU-ordmærke CRANE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 305/60)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ved advokaterne N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen og M. Minkner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Crawcour og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Christoph Michael Crone (Krefeld, Tyskland) (ved advokaterne M. van Maele og H. Y. Cho)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. marts 2018 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1100/2017-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Aldi og Christoph Michael Crone.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Aldi GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 285 af 13.8.2018.

Rettens dom af 20. juni 2019 — Nonnemacher mod EUIPO — Ingram (WKU)

(Sag T-389/18) (¹)

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket WKU — de ældre EU-ordmærker WKA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 — manglende rettighedsfortabelse på grund af passivitet — artikel 61, stk. 1, i forordning 2017/1001)

(2019/C 305/61)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Klaus Nonnemacher (Karlsruhe, Tyskland) (ved advokat C. Zierhut)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Paul Ingram (Birmingham, Det Forenede Kongerige) (ved advokat A. Haberl)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 17. april 2018 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 399/2017-1) vedrørende en i ugyldighedssag mellem Paul Ingram og Klaus Nonnemacher.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Klaus Nonnemacher betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 285 af 13.8.2018.

Rettens dom af 20. juni 2019 — Nonnemacher mod EUIPO — Ingram (WKU WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION)

(Sag T-390/18) (¹)

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket WKU WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION — de ældre EU-ordmærker WKA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 — manglende rettighedsfortabelse på grund af passivitet — artikel 61, stk. 1, i forordning 2017/1001)

(2019/C 305/62)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Klaus Nonnemacher (Karlsruhe, Tyskland) (ved advokat C. Zierhut)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved xx, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Paul Ingram (Birmingham, Det Forenede Kongerige) (ved advokat A. Haberl)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 17. april 2018 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 409/2017-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Paul Ingram og Klaus Nonnemacher.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Klaus Nonnemacher betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 285 af 13.8.2018.

Rettens dom af 12. juli 2019 — mobile.de mod EUIPO — Droujestvo S Ogranichena Otgovornost »Rezon« (mobile.ro)

(Sag T-412/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket mobile.ro — ældre nationalt figurmærke mobile — reel brug af det ældre varemærke — artikel 18 i forordning (EU) 2017/1001 — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001)

(2019/C 305/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: mobile.de GmbH (Dreilinden, Tyskland) (ved advokat T. Lührig)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Droujestvo S Ogranichena Otgovornost »Rezon« (Sofia, Bulgarien) (ved advokaterne M. Yordanova-Harizanova et V. Grigorova)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. marts 2018 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 111/2015-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Droujestvo S Ogranichena Otgovornost »Rezon« og mobile.de.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) mobile.de GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Droujestvo S Ogranichena Otgovornost »Rezon« afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 20.8.2018.

Rettens dom af 12. juli 2019 — Audimas mod EUIPO — Audi (AUDIMAS)

(Sag T-467/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket AUDIMAS — det ældre EU-ordmærke AUDI — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 305/64)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Audimas AB (Kaunas, Lituanen) (ved advokat G. Domkutė-Lukauskienė)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. maj 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2425/2017-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Audi og Audimas.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Audimas AB betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 341 af 24.9.2018.

Rettens dom af 26. juni 2019 — Balani Balani m.fl. mod EUIPO — Play Hawkers (HAWKERS)

(Sag T-651/18) (¹)

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket HAWKERS — det ældre EU-figurmærke HAWKERS — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 305/65)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Sonu Gangaram Balani Balani (Las Palmas de Gran Canaria, Spanien) Anup Suresh Balani Shivdasani (Las Palmas de Gran Canaria) og Amrit Suresh Balani Shivdasani (Las Palmas de Gran Canaria) (ved advokat A. Díaz Marrero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Play Hawkers, SL (Elche, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. august 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 396/2018-2) vedrørende en indsigelsessag mellem på den ene side Play Hawkers og på den anden side Balani Balani, Balani Shivdasani og Balani Shivdasani.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Sonu Gangaram Balani Balani, Anup Suresh Balani Shivdasani og Amrit Suresh Balani Shivdasani betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 4 af 7.1.2019.

Sag anlagt den 15. juni 2019 — UI mod Kommissionen

(Sag T-362/19)

(2019/C 305/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: UI (ved advokat J. Diaz Cordova)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 27. august 2018 fra Europa-Kommissionens lønkontor, hvorved sagsøgeren ikke blev tildelt udlandstillæg.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgeren, i overensstemmelse med præmis 48 i dom af 14. december 1995, *Diamantaras mod Kommissionen* (sag T-72/94, EU:T:1995:212), og med præmis 57 i dom af 9. marts 2010, *Tzvetanova mod Kommissionen* (sag F-33/09, EU:F:2010:18), ikke havde hans hovedbeskæftigelse/sædvanlige bopæl i Belgien i hele referenceperioden. Derfor har han ret til fuldt udlandstillæg.
2. Andet anbringende om, at registrering af et selskab eller køb af fast ejendom i et land, i overensstemmelse med kendelse af 26. september 2007, *Rocío Salvador Roldán mod Kommissionen* (sag F-129/06, EU:F:2007:166), er en klar indikation af langvarige forbindelser til dette land (i det foreliggende tilfælde Rumænien). Eftersom dette er tilfældet for sagsøgeren, har han ret til fuldt udlandstillæg.
3. Tredje anbringende om, at oplysningerne fra den belgiske kommune, som sagsøgte har henholdt sig til i sit svar, i overensstemmelse med førnævnte dom i sag F-33/09, *Tzvetanova mod Kommissionen*, kun er formelle og ikke kan anvendes til at godtgøre en persons sædvanlige bopæl. Derfor har sagsøgeren ret til fuldt udlandstillæg.
4. Fjerde anbringende om, i overensstemmelse med præmis 32 og 33 i dom af 24. april 2001, *Miranda mod Kommissionen* (sag T-37/99, EU:T:2001:122), med *Del Vaglio* retspraksis (retspraksis, som kulminerede i kendelsen af 12.10.2004, *Del Vaglio mod Kommissionen*, sag C-352/03 P EU:C:2004:613) og med dom af 15. marts 2011, *Gaëtan Barthélémy Maxence Mioni mod Europa-Kommissionen* (sag F-28/10, EU:F:2011:23), at sagsøgerens hensigt om at give centrum for hans interesser varig karakter, så som ved fastsættelse af hans sædvanlige bopæl, ikke var kædet sammen med Belgien, eftersom han bl.a. afgav en »Limoso-anmeldelse« under hans referenceperiode. Han har derfor ret til fuldt udlandstillæg. Han henviser til, at sagsøgeren i dens svar fejlagtigt kun fokuserer på sagsøgerens fysiske tilstedeværelse i Belgien.

Sag anlagt den 9. juli 2019 — BASF mod Kommissionen

(Sag T-472/19)

(2019/C 305/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BASF AS (Oslo, Norge) (ved Barrister-at-law E. Wright samt advokaterne A. Rusanov og H. Boland)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2019) 4336 final af 6. juni 2019 om markedsføringstilladelser for humanmedicinske lægemidler, der indeholder »Omega 3 syrethylestere« til oral anvendelse ved sekundær forebyggelse af hjerteinfarkt, jf. artikel 31 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF annulleres i sin helhed, eller for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse savner hjemmel.
  - Sagsøgeren har anført, at Europa-Kommissionen med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse ikke har overholdt og opfyldt de forpligtelser, der påhviler institutionerne i henhold til artikel 116 i direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾.
  - Mere specifikt har sagsøgeren anført, at Kommissionen ikke har bevist, at lægemidlet Omacor er skadeligt, at det er uden terapeutisk virkning, at forholdet mellem fordele og risici ikke er gunstigt, eller at det ikke har den angivne kvantitative og kvalitative sammensætning.
  - Sagsøgeren har endvidere anført, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter det princip, der er fastslået i Domstolens praksis, om, at det formodes, at forholdet mellem fordele og risici og Omacors virkning er gunstigt, og at det er Kommissionen, der skal godtgøre, at de tilgængelige kliniske data støtter en ændring af denne formodning.
2. Andet anbringende om, at Europa-Kommissionen med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse tilsidesatte det generelle EU-retlige princip om proportionalitet.
  - Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ikke har bevist, at Omacor er uden terapeutisk virkning, eller at forholdet mellem fordele og risici ikke længere er gunstigt. Sagsøgeren har desuden fastholdt, at den anfægtede afgørelse åbenbart tilsidesætter proportionalitetsprincippet.
  - Selv hvis der quod non havde været begrundede betænkeligheder vedrørende Omacors virkning eller forholdet mellem fordele og risici, hvilket ikke er tilfældet, skulle Kommissionen have overvejet at anvende mindre indgribende foranstaltninger til at imødegå disse betænkeligheder end den anfægtede afgørelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001 L 311, s. 67).

Sag anlagt den 5. juli 2019 — NRW. Bank mod SRB

(Sag T-478/19)

(2019/C 305/68)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: NRW. Bank (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne D. Flore og J. Seitz)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 16. april 2019, herunder bilaget hertil, om beregning af ex ante-bidraget til Den Fælles Afviklingsfond for 2019 samt beregningsdetaljerne annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren med institutregistreringsnummer DE05740.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er rettet mod afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 16. april 2019 (SRB/ES/SRF/2019/10), herunder bilaget hertil, om beregning af ex ante-bidraget til Den Fælles Afviklingsfond for 2019 samt beregningsdetaljerne, for så vidt som de vedrører sagsøgeren med institutregistreringsnummer DE05740.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse skal annulleres som følge af utilstrækkelig begrundelse
  - Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse skal annulleres i henhold til artikel 263, stk. 2, TEUF, allerede fordi sagsøgte ved vedtagelsen af afgørelsen har tilsidesat væsentlige formforskrifter. Den anfægtede afgørelse er ikke tilstrækkeligt begrundet, hvilket imidlertid er et krav i medfør af artikel 296, stk. 2, TEUF.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter delegeret forordning (EU) 2015/63⁽¹⁾, som skal fortolkes i lyset af trinshøjere retsregler
  - I denne forbindelse har sagsøgeren gjort gældende, at det følger af den fortolkning af delegeret forordning (EU) 2015/63, som kræves i lyset af direktiv 2014/59/EU⁽²⁾ og forordning (EU) nr. 806/2014⁽³⁾, at sagsøgte fastsættelse af bidraget skal ske under hensyntagen til risikoprofilen, hvilket sagsøgte ikke behørigt har gjort. Derudover skal sagsøgte inden for rammerne af fortolkningen af delegeret forordning (EU) 2015/63 tage hensyn til det i direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 tilstræbte formål om beskyttelse af de offentlige budgetter, hvilket sagsøgte ikke har gjort. Den anfægtede afgørelse tilsidesætter endvidere det almindelige lighedsprincip. Sagsøgte anvendelse af beregningsmetodologien i forbindelse med internetbanklån er desuden i strid med delegeret forordning (EU) 2015/63 og forordning (EU) nr. 806/2014.

3. Tredje subsidiaire anbringende om, at artikel 5, stk. 1, litra f), i delegeret forordning (EU) 2015/63 er i strid med trindhøjere retsregler
  - Sagsøgeren har gjort gældende, at såfremt det ikke er muligt at fortolke artikel 5, stk. 1, litra f), i delegeret forordning (EU) 2015/63 i overensstemmelse med trindhøjere retsregler, dvs. forordning (EU) nr. 806/2014, direktiv 2014/59/EU og det almindelige lighedsprincip, er artikel 5, stk. 1, litra f), i delegeret forordning (EU) 2015/63 i strid med trindhøjere retsregler og ulovlig og burde ikke have været anvendt af sagsøgte.
4. Fjerde subsidiaire anbringende om, at beregningsmetodologien i delegeret forordning (EU) 2015/63 er i strid med trindhøjere retsregler
  - Sagsøgeren har gjort gældende, at såfremt sagsøgte har anvendt beregningsmetodologien i overensstemmelse med delegeret forordning (EU) 2015/63, er den heri fastsatte beregningsmetodologi i strid med trindhøjere retsregler. Beregningsmetodologien i delegeret forordning (EU) 2015/63 opfylder hverken kravene i medfør af det almindelige lighedsprincip eller kravene om hensyntagen til risikoprofilen, der følger af forordning (EU) nr. 806/2014 og direktiv 2014/59/EU.
5. Femte anbringende om, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 8, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/81 ⁽⁴⁾
  - Sagsøgeren har i forbindelse med det femte anbringende gjort gældende, at sagsøgte på grundlag af artikel 8, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/81 skulle have fratrukket hele det resterende bidrag, som sagsøgeren betalte i 2015 og som allerede er overført til Single Resolution Fund (SRF), eftersom sagsøgeren nu falder uden for anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 806/2014.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investerings-selskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173, s. 190).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/81 af 19.12.2014 om ensartede betingelser for anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond (EUT 2015, L 15, s. 1).

Sag anlagt den 8. juli 2019 — Hypo Vorarlberg Bank mod SRB

(Sag T-479/19)

(2019/C 305/69)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregenz, Østrig) (ved advokaterne G. Eisenberger og A. Brenneis)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 16. april 2019 om beregning af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2019 (SRB/ES/SRF/2019/10) («Decision of the Single Resolution Board of 16 April 2019 on the calculation of the 2019 ex ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2019/10)»), herunder bilaget dertil, annulleres, og under alle omstændigheder i det omfang afgørelsen, herunder bilaget dertil, vedrører det bidrag, som sagsøgeren skal betale.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter som følge af ufuldstændig offentliggørelse af den anfægtede afgørelse
  - Den anfægtede afgørelse blev i strid med artikel 1, stk. 2, TEU, artikel 15 TEUF, 296 TEUF og 298 TEUF, samt artikel 42 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) ikke meddelt sagsøgeren i fuldstændig form. Kendskab til de ikke-meddelte oplysninger som en væsentlig bestanddel af afgørelsen er påkrævet med hensyn til forståelsen af bidragsberegningen og kontrollen heraf.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter som følge af den anfægtede afgørelses mangelfulde begrundelse
  - Den anfægtede afgørelse tilsidesætter begrundelsespligten i artikel 296, stk. 2, TEUF og chartrets artikel 41, stk. 1, og artikel 41, stk. 2, litra c), idet hverken grundlaget for eller detaljerne ved beregningen er blevet offentliggjort. For så vidt angår sagsøgtens skønsebeføjelse er det ikke anført, hvilke vurderinger sagsøgte har foretaget og af hvilken grund.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter på grund af manglende høring og manglende iagttagelse af retten til at blive hørt
  - Sagsøgerens ret til at blive hørt er hverken blevet iagttaget før vedtagelsen af den anfægtede afgørelse eller før udstedelsen af bidragsmeddelelsen på grundlag heraf, hvilket er i strid med chartrets 41, stk. 1, og artikel 41, stk. 2, litra a).
4. Fjerde anbringende om ulovligheden af at anvende Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 ⁽¹⁾ som retsgrundlag for den anfægtede afgørelse
  - I forbindelse med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at artikel 4-7, artikel 9 i samt bilag I til delegeret forordning 2015/63 — som den anfægtede afgørelse er støttet på — vil medføre en uigennemsigtig ordning for fastsættelse af bidrag, som er i strid med chartrets artikel 16, 17 og 47, og hvorunder overholdelsen af chartrets artikel 20 og 21 samt proportionalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet ikke er sikret. Dette anbringende fremsættes endvidere subsidiært for så vidt angår de bestemmelser i direktiv 2014/59/EU ⁽²⁾ og forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽³⁾, som bindende kræver oprettelse af den bidragsordning — som efter sagsøgerens opfattelse er uforenelig med de nævnte grundlæggende rettigheder og grundlæggende værdier i EU-retten — der gennemføres ved delegeret forordning 2015/63.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante -bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015 L 11, s. 44).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014 L 173, s. 190).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014 L 225, s. 1).

Sag anlagt den 8. juli 2019 — Portigon mod SRB

(Sag T-481/19)

(2019/C 305/70)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Portigon AG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne D. Bliesener, V. Jungkind og F. Geber)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 16. april 2019 om beregning af ex ante-bidraget til Den Fælles Afviklingsfond for 2019 (nr. SRB/ES/SRF/2019/10) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Sagen udsættes i henhold til artikel 69, litra c) og d), i Rettens procesreglement, indtil der er truffet endelig afgørelse i sag T-365/16, sag T-420/17 og sag T-413/18, eller indtil disse sager på anden måde afsluttes.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført otte anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 70, stk. 2, første til tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra d), i gennemførelsesforordning (EU) 2015/81 ⁽²⁾, artikel 103, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU ⁽³⁾ og artikel 114 TEUF
  - Sagsøgte har med urette undergivet sagsøgeren pligt til at indbetale bidrag, idet forordning (EU) nr. 806/2014 og direktiv 2014/59/EU ikke foreskriver en bidragspligt for institutter, som er under afvikling. Artikel 114 TEUF indeholder et forbud mod at opkræve bidrag fra institutter såsom sagsøgeren.
  - Lovgiver kunne ikke med rette basere bidragspligten på artikel 114 TEUF, da den ikke har relevans for det indre marked. EU-harmoniserede bidragsregler letter hverken udøvelsen af de grundlæggende friheder eller afhjælper væsentlige konkurrenceforvridninger for så vidt angår institutter, der har trukket sig tilbage fra markedet.
  - Sagsøgte har med urette undergivet sagsøgeren pligt til at indbetale bidrag, da instituttet ikke er risikoeksponeret, en afvikling af instituttet er udelukket efter forordning (EU) nr. 806/2014, og instituttet ikke har nogen betydning for stabiliteten i det finansielle system.
  - Sagsøgeren har ikke indledt nye forretninger siden begyndelsen af 2012 og er som følge af en afgørelse om støtte fra Europa-Kommissionen under afvikling. Den største del af de passiver, som sagsøgeren har tilbage, forvalter instituttet på vegne af en anden retlig enhed.
  - Delegeret forordning (EU) 2015/63 ⁽⁴⁾ er som væsentlig bestemmelse for beregningen af bidraget i strid med såvel artikel 114 TEUF som artikel 103, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), da beregningsproceduren ikke gør det muligt at begrunde den anfægtede afgørelse tilstrækkeligt. For så vidt som beregningen er sket på grundlag af delegeret forordning (EU) 2015/63, kan den ikke finde anvendelse.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af chartrets artikel 16 og 20, idet den anfægtede afgørelse som følge af sagsøgerens særlige situation er i strid med det almindelige lighedsprincip. Den anfægtede afgørelse griber desuden uforholdsmæssigt ind i sagsøgerens frihed til at oprette og drive egen virksomhed.
4. Fjerde (subsidiære) anbringende om tilsidesættelse af artikel 70, stk. 2, i forordning (EU) nr. 806/2014, sammenholdt med artikel 103, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU, idet sagsøgte ved beregningen af bidragets størrelse ikke burde have medtaget risikofrie passiver i de relevante passiver.

5. Femte (subsidiære) anbringende om tilsidesættelse af artikel 70, stk. 6, i forordning (EU) nr. 806/2014, sammenholdt med artikel 5, stk. 3 og 4, i delegeret forordning (EU) 2015/63, idet sagsøgte med urette beregnede sagsøgerens bidrag på grundlag af derivatkontraktens bruttoværdi.
6. Sjette (subsidiære) anbringende om tilsidesættelse af artikel 70, stk. 6, i forordning (EU) nr. 806/2014, sammenholdt med artikel 6, stk. 8, litra a), i delegeret forordning (EU) 2015/63, idet sagsøgte med urette anså sagsøgeren for et institut under omstrukturering.
7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af chartrets artikel 41, stk. 1, og artikel 41, stk. 2, litra a), idet sagsøgte skulle have hørt sagsøgeren inden vedtagelsen af den anfægtede afgørelse.
8. Ottende anbringende om tilsidesættelse af chartrets artikel 41, stk. 1, og artikel 41, stk. 2, litra c), idet sagsøgte ikke har begrundet den anfægtede afgørelse tilstrækkeligt.

-
- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).
- (²) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/81 af 19.12.2014 om ensartede betingelser for anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond (EUT 2015, L 15, s. 1).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173, s. 190).
- (⁴) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44).

Sag anlagt den 8. juli 2019 — CV mod Kommissionen

(Sag T-496/19)

(2019/C 305/71)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: CV, CW og CY (ved advokat J.N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelse af 4. juni 2018 om afslag på deres ansøgning.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om afslag på deres ansøgning om vedtagelse af foranstaltninger, som kan bringe tilsidesættelsen af princippet om købekraftsækvivalens mellem tjenestemænd og øvrige ansatte, uanset deres tjenestested, til ophør, har sagsøgerne anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten og af princippet om købekraftsækvivalens mellem tjenestemænd, uanset deres tjenestested. For det første har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en fuldstændig manglende begrundelse, hvilket hindrer dem i at forstå rigtigheden af denne afgørelse og ikke gør det muligt for Retten at udøve dens retslige kontrol. For det andet har sagsøgerne anført, at de udøver deres funktioner på samme vilkår som deres kolleger, der gør tjeneste ved Europa-Kommissionens repræsentation i Paris, og at de derfor ligesom disse sidstnævnte

bør oppebære en fast godtgørelse for tjenesteudlæg. Endelig har sagsøgerne anført, at overholdelsen af princippet om købekraftsækvivalens er uforeneligt med eksistensen af samme justeringskoefficient for tjenestemænd, der gør tjeneste i Paris, Strasbourg, Marseille og Valencia

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling, for så vidt som sagsøgerne ikke modtager en fast godtgørelse for tjenesteudlæg i modsætning til deres kolleger, der gør tjeneste ved Europa-Kommissionens repræsentation i Paris, selv om de udøver deres funktioner på samme vilkår som disse.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten, som pålægger den kompetente myndighed i begrundelsen for den anfægtede afgørelse at angive de grunde, som har medført, at myndigheden har påberåbt sig tjenestens interesse.

Sag anlagt den 8. juli 2019 — CZ m.fl. mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag T-497/19)

(2019/C 305/72)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: CZ, DB, DC og DD (ved advokat J.-N. Louis)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten)

Sagsøgernes påstande

- Annullation af EU-Udenrigstjenestens afgørelse om afslag på deres ansøgning af 4. juni 2018.
- EU-Udenrigstjenesten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet med påstand om annullation af EU-Udenrigstjenestens afgørelse om afslag på deres ansøgning om vedtagelse af foranstaltninger, som kan bringe tilsidesættelsen af princippet om købekraftsækvivalens mellem tjenestemænd og øvrige ansatte, uanset deres tjenestested, til ophør, har sagsøgerne anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten og af princippet om købekraftsækvivalens mellem tjenestemænd, uanset deres tjenestested. For det første har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en fuldstændig manglende begrundelse, hvilket hindrer dem i at forstå rigtigheden af denne afgørelse og ikke gør det muligt for Retten at udøve dens retslige kontrol. For det andet har sagsøgerne anført, at de udøver deres funktioner på samme vilkår som deres kolleger, der gør tjeneste ved Europa-Kommissionens repræsentation i Paris, og at de derfor ligesom disse sidstnævnte bør oppebære en fast godtgørelse for tjenesteudlæg. Endelig har sagsøgerne anført, at overholdelsen af princippet om købekraftsækvivalens er uforeneligt med eksistensen af samme justeringskoefficient for tjenestemænd, der gør tjeneste i Paris, Strasbourg, Marseille og Valencia.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling, for så vidt som sagsøgerne ikke modtager en fast godtgørelse for tjenesteudlæg i modsætning til deres kolleger, der gør tjeneste ved Europa-Kommissionens repræsentation i Paris, selv om de udfører deres funktioner på samme vilkår som disse.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten, som pålægger den kompetente myndighed i begrundelsen for den anfægtede afgørelse at angive de grunde, som har medført, at myndigheden har påberåbt sig tjenestens interesse.

Sag anlagt den 12. juli 2019 — DE mod Parlamentet

(Sag T-505/19)

(2019/C 305/73)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: DE (ved advokat T. Oeyen)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Europa-Parlamentets afgørelse af 30. oktober 2018 om afslag på at tildele sagsøgeren en passende speciel orlov til pasning af hans to nyfødte tvillinger, født via en surrogataftale.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af hans ret til ligebehandling og af retten til forbud mod forskelsbehandling.
  - Ved ikke at tildele sagsøgeren rettigheder til orlov i forbindelse med fødslen, som svarer til barselorlov og/eller adoptionsorlov, tilsidesætter den anfægtede afgørelse sagsøgerens grundlæggende rettigheder til ligebehandling og til forbud mod forskelsbehandling, som fastsat i artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 14 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK) og artikel 1d i Den Europæiske Unions tjenstemandsvedtægt. Da homoseksuelle udgør den største gruppe af forældre, som anvender surrogat, berøres de i uforholdsmæssigt stort omfang negativt af Parlamentets fortolkning af de bestemmelser i tjenstemandsvedtægten, der vedrører orlov i forbindelse med fødslen, som afspejlet i den anfægtede afgørelse.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af sagsøgerens ret til beskyttelse af sit familieliv
  - Ved ikke at tildele sagsøgeren en passende speciel orlov til pasning af hans nyfødte børn, svarende til barselorlov og/eller adoptionsorlov, tilsidesætter den anfægtede afgørelse artikel 8 EMRK, som beskytter sagsøgerens ret til familieliv, sammenholdt med artikel 14 EMRK.

3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse er truffet i strid med princippet om god forvaltning
  - Det gøres navnlig gældende, at sagsøgte (i) tilsidesatte sagsøgerens ret til at blive hørt, og (ii) ikke begrundede dens afgørelse i tilstrækkeligt omfang.
4. Fjerde anbringende om, at bestemmelserne om speciel orlov i tjenestemandsvedtægten er ulovlige, således som fortolket af sagsøgte i den anfægtede afgørelse.
  - Af de samme grunde som anført i det første til tredje anbringende ovenfor gøres det gældende, at sagsøgtes fortolkning af tjenestemandsvedtægtens artikel 57, sammenholdt med artikel 6 i bilag V til denne vedtægt, som afspejlet i den anfægtede afgørelse, hvorefter tjenestemænd eller øvrige ansatte i Europa-Parlamentet, som bliver forældre til et barn via surrogat ikke har ret til speciel orlov svarende til barselorlov og/eller adoptionsorlov, er ulovlig.
5. Femte anbringende om, at der foreligger en retlig fejl eller forkert anvendelse af artikel 6 i bilag 2 til tjenestemandsvedtægten og af Europa-Parlamentets interne orlovsregler
  - Hvis Domstolen fastslår, at sagsøgeren ikke har ret til orlov i forbindelse med fødslen svarende til den orlov, der tildeles som barselorlov eller adoptionsorlov, har sagsøgeren gjort gældende, at han som far til tvillinger har ret til 20 dages orlov. Denne ret finder anvendelse, uanset gennem hvilken lovlig mekaniske sagsøgeren fik forældresvar.

Sag anlagt den 19. juli 2019 — Lego mod EUIPO (byggeklodser fra et legetøjsbyggesæt)

(Sag T-515/18)

(2019/C 305/74)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Lego A/S (Billund, Danmark) (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Fuhrmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Delta Sport Handelskontor GmbH (Hamborg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Lego A/S

Det omtvistede design: EU-design nr. 1664 368-0006

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. april 2019 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 31/2018-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Afgørelsen truffet den 30. oktober 2017 af ugyldighedsafdelingen ved EUIPO om afslag på begæringen om, at registreret EF-design nr. 1664 368-0006 erklæres ugyldigt, opretholdes.
- EUIPO og, såfremt den anden part i sagen for EUIPO intervererer, intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 62 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.

Sag anlagt den 22. juli 2019 — Sipcam Oxon mod Kommissionen**(Sag T-518/19)**

(2019/C 305/75)

*Processprog: italiensk***Parter***Sagsøger:* Sipcam Oxon (Milano, Italien) (ved advokaterne C. Mereu og P. Sellar)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.
- Annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/677 af 29. april 2019.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede forordning blev vedtaget efter anlæggelse af åbenbart urigtige skøn.

2. Andet anbringende om, at den anfægtede forordning er resultatet af en procedure, hvorunder sagsøgerens ret til forsvar ikke blev overholdt.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede forordning blev vedtaget i strid med retssikkerhedsprincippet som følge af den forkerte anvendelse af retningslinjerne.
4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede forordning blev vedtaget i strid med proportionalitetsprincippet.
5. Femte anbringende om, at den anfægtede forordning blev vedtaget i strid med forsigtighedsprincippet.

Sag anlagt den 22. juli 2019 — Forte mod Parlamentet

(Sag T-519/19)

(2019/C 305/76)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Mario Forte (Napoli, Italien) (ved advokaterne C. Forte og G. Forte)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Principalt annulleres den anfægtede retsakt.
- Principalt annulleres enhver retsakt, som er sammenhængende med eller er en følge af den anfægtede retsakt, og som har retsvirkninger over for sagsøgeren.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Denne sag er anlagt til prøvelse af Europa-Parlamentets afgørelse D(2019)20777, undertegnet af Sune Hansen, chef for Enheden for Medlemmernes Vederlag og Sociale Rettigheder under Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Finans — Direktoratet for Medlemmernes Økonomiske og Sociale Rettigheder, hvorved der blev foretaget en ny fastsættelse af sagsøgerens alderspensionsrettigheder efter ikrafttrædelsen den 1. januar 2019 af afgørelse nr. 14/2018 truffet af Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (deputeretkammerets præsidium, Italien) og krævet tilbagebetaling af det uretmæssigt udbetalte beløb.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er stort set de samme, som i sag T-345/19, Santini mod Parlamentet, T-347/19, Falqui mod Parlamentet og T-389/19, Coppo Gavazzi mod Parlamentet.

Sagsøgerne har navnlig gjort gældende, at den anfægtede afgørelses begrundelse er usammenhængende, at der ikke er foretaget en vurdering af lovligheden af afgørelse nr. 14/2018 i henhold til de almindelige EU-retlige principper, herunder rimelighedsprincippet, proportionalitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet, princippet om forudsigelighed, princippet om den berettigede forventning og princippet om beskyttelse af velerhvervede rettigheder, og at artikel 6 i EU-traktaten, gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer, finansforordningen, lighedsprincippet, princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft for retsregler og princippet om effektiv retsbeskyttelse og adgang til domstolsprøvelse er blevet tilsidesat.

Sag anlagt den 19. juli 2019 — Haswani mod Rådet

(Sag T-521/19)

(2019/C 305/77)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: George Haswani (Yabroud, Syrien) (ved advokat G. Karouni)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/840 af 27. maj 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres.
- Rådets afgørelse (FUSP) 2017/917 af 29. maj 2017 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/907 af 29. maj 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres.
- Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2017/1245 af 10. juli 2017 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/1241 af 10. juli 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres.
- Rådets afgørelse (FUSP) 2018/778 af 28. maj 2018 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/774 af 28. maj 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres.
- Rådets afgørelse (FUSP) 2019/806 af 17. maj 2019 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/798 af 17. maj 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres.
- Heraf følger:
  - Det fastslås, at George Haswanis navn skal slettes fra bilagene til de ovennævnte retsakter.
  - Rådet tilpligtes at betale et beløb på 100 000 EUR for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt.
  - Rådet tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de omkostninger, som sagsøgeren kan godtgøre at have afholdt under retssagen.

Søgsårsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF. Sagsøgeren har kritiseret Rådet for Den Europæiske Union for at have stillet sig tilfreds med nogle vage og generelle betragtninger, uden specifikt og konkret at angive grundene til, at det ved udøvelsen af sin skønsbeføjelse har fundet, at sagsøgeren bør være omfattet af de omhandlede restriktive foranstaltninger. Rådet har således ikke anført noget konkret eller objektivt forhold, som kan lægges sagsøgeren til last, og som kan begrunde de omhandlede foranstaltninger.
2. Andet anbringende om, at proportionalitetsprincippet er blevet tilsidesat som følge af en tilsidesættelse af de grundlæggende rettigheder. Sagsøgeren har gjort gældende, at den omtvistede foranstaltning skal erklæres ugyldig, idet den ikke står i rimeligt forhold til det erklærede formål og udgør et uforholdsmæssigt indgreb i friheden til at oprette og drive egen virksomhed samt ejendomsretten, der er sikret ved henholdsvis artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Misforholdet følger af den omstændighed, at foranstaltningen tager sigte på enhver indflydelsesrig økonomisk aktivitet uden noget andet kriterium.
3. Tredje anbringende om et åbenbart urigtigt skøn og manglende bevis. Ifølge fast retspraksis indebærer den effektive domstolsprøvelse, som er sikret i chartrets artikel 47, bl.a., at Unionens retsinstanser i forbindelse med prøvelsen af, om begrundelsen for afgørelsen om at opføre en bestemt persons navn på listen over personer, der er omfattet af sanktionerne, skal sikre sig, at denne afgørelse er baseret på et tilstrækkeligt solidt faktisk grundlag. Ifølge sagsøgeren skal det, som Rådet har hævdet, om såvel »tætte forbindelser til regimet«, som det hævdede vedrørende en angivelig rolle som formidler i aftaler vedrørende regimets køb af olie fra ISIL, afvises endeligt, idet det savner ethvert grundlag og er uden ethvert faktisk grundlag til støtte herfor.
4. Fjerde anbringende vedrører erstatningskravet, for så vidt som tilregnelsen af visse alvorlige faktiske forhold, der ikke er godtgjort, udsætter sagsøgeren og hans familie for fare, hvilket illustreres af omfanget af den lidte skade, som begrunder hans erstatningskrav.

Sag anlagt den 23. juli 2019 — Aldi mod EUIPO (BBQ BARBECUE SEASON)

(Sag T-522/19)

(2019/C 305/78)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ved advokaterne N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen og M. Minkner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket BBQ BARBECUE SEASON i farverne sort, grå, hvid, orange, lys orange og mørk orange — registreringsansøgning nr. 17 879 203

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 17. maj 2019 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1359/2018-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 23. juli 2019 — Sky mod EUIPO — Safran Electronics & Defense (SKYNAUTE by SAGEM)

(Sag T-523/19)

(2019/C 305/79)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sky Ltd (Isleworth, Det Forende Kongerige) (ved advokat A. Zalewska og solicitor A. Brackenbury)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Safran Electronics & Defense (Boulogne-Billancourt, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Safran Electronics & Defense

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket SKYNAUTE by SAGEM — registreringsansøgning nr. 14 821 334

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. maj 2019 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 919/2018-4)

Påstande

- Sagsøgeren gives medhold i de nedlagte påstande.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med dette søgsmål og med sagens behandling ved kontoret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 25. juli 2019 — Nord Stream 2 mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-526/19)

(2019/C 305/80)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Nord Stream 2 (Zug, Schweiz) (ved advokaterne L. Van den Hende og J. Penz samt solicitor M. Schonberg)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/692 af 17. april 2019 i dets helhed.
- Europa-Parlamentet og Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af det generelle EU-retlige princip om ligebehandling, eftersom ændringsdirektivet efterlader sagsøgeren uden udsigt til undtagelser fra anvendelsen af reglerne i direktiv 2009/73/EF⁽¹⁾, til trods for den meget store investering, som allerede havde fundet sted på datoen for vedtagelsen af ændringsdirektivet og endog før det for første gang blev foreslået, mens alle andre eksisterende offshore import rørledninger har adgang til undtagelser.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af det generelle EU-retlige proportionalitetsprincip, eftersom ændringsdirektivet er ude af stand til at nå de mål, der er fastsat heri, og under alle omstændigheder ikke kan bidrage tilstrækkeligt meningsfuldt til disse mål, som overgår de byrder, der pålægges heri.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af det generelle EU-retlige retssikkerhedsprincip, eftersom ændringsdirektivet ikke indarbejder passende tilpasninger for så vidt angår sagsøgerens særlige situation, men tværtimod er specielt konstrueret til at påvirke denne negativt.
4. Fjerde anbringende om magtmisbrug, eftersom ændringsdirektivet blev vedtaget med et andet formål end de formål, med henblik på hvilke bemyndigelsen til at vedtage dette blev tillagt.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af væsentlige processuelle krav, eftersom ændringsdirektivet blev vedtaget i strid med de krav, der er fastsat i protokol nr. 1 til TUE og TEUF om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, i protokol nr. 2 til TEU og TEUF om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning.
6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten, jf. artikel 296 TEUF.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94).

Sag anlagt den 24. juli 2019 — Arranz de Miguel m.fl. mod ECB og SRB

(Sag T-528/19)

(2019/C 305/81)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Ricardo Arranz de Miguel (Madrid, Spanien), Alejandro Arranz Padierna de Villapadierna (Madrid), Felipe Arranz Padierna de Villapadierna (Madrid), Ricardo Arranz Padierna de Villapadierna (Madrid), Nicolás Arranz Padierna de Villapadierna (Madrid) (ved advokaterne R. Pelayo Jiménez og A. Muñoz Aranguren)

Sagsøgte: Den Europæiske Centralbank (ECB) og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at Den Europæiske Centralbank og Den Fælles Afviklingsinstans ifalder ansvar uden for kontraktforhold som følge af de i stævningen nærmere angivne tilsidesættelser og dømmes til at betale sagsøgerne erstatning for den forvoldte skade, som kan opgøres til den indre værdi af sagsøgernes aktier, subsidiært at de sagsøgte institutioner dømmes til betale en erstatning på 0,8442 EUR pr. aktie.
- Det idømte beløb forhøjes med udligningsrenter, som beregnes fra den 6. juni 2017 til dommens afsigelse i overensstemmelse med den af Eurostat konstaterede årlige inflationssats for Spanien, samt morarenter beregnet fra datoen for den dom, hvorved erstatningsforpligtelsen anerkendes, til endelig betaling sker.
- Den Europæiske Centralbank og Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der blev gjort gældende i sag T-659/17, Vallina Fonseca mod SRB (EUT 2017, C 424, s. 42).

Hvad angår Den Europæiske Centralbank har sagsøgerne navnlig gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, og at pligten til rettidig omhu og god forvaltning ikke er blevet iagttaget.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA